

ЛЬВІВСЬКУ ОБЛАСНУ РАДУ ОЧОЛИВ МИКОЛА ГОРИНЬ

Львів (УНІАР). — Тут, 2-го квітня на місцевій телевізії виступив голова Львівської Обласної Ради Вячеслав Чорновіл і повідомив про свою резигнацію з цього становища. Він мотивував це тим, що хоче зосередити свої зусилля на праці у Верховній Раді України.

В понеділок, 6-го квітня, розпочалася десята сесія Львівської Обласної Ради. Головним питанням порядку денного було обрання її голови. Зі звітами про працю Обласної Ради виступили заступники голови Іван Гель та Микола Горинь.

Після звітів депутатів на голову Обласної Ради запропонували п'ять кандидатів. Із 165 депутатів, 106 віддали свої голоси за Миколу Гориня, який раніше був заступником В. Чорно-

вола. Слід зазначити, що певній групі людей результати голосування не сподобалися і при виході з будинку 25 осіб зустріли депутатів вигуками: „Ганьба“, „Продалися“, „Комуняки“.

ДОПОВІДЬ Д-РА В. ЄВТУХА

Нью Йорк. — Українська Вільна Академія Наук влаштує доповідь професора Київського університету ім. Т. Шевченка д-ра Володимира Євтуха. Тема доповіді — „Етнічні проблеми сучасної України“. Відбудеться доповідь у неділю, 12-го квітня, о год. 2-й по полудні в будинку УВАН (206 Захід 100 вул.). За інформацією можна звертатися на число тел.: (212) 222-1866.

У Нью Йорку померла дівчинка з України

Нью Йорк (ХВФ). — Тут у четвер, 2-го квітня, проживши з часом недовгих шість років (60 шості уродини обходила 6 І-го травня) померла у дитячій лікарні Колумбійського пресвітеріанського серцевого інституту Аліна Дяченко.

Про Аліну та її батька Ігоря, їхні пригоди пов'язані з приїздом на лікування серцевої вади, що її від уродження мала дівчинка, писалося на сторінках „Своєї Батьківщини“. Грамада відгукулася добре, але маленька Аліна не встояла ще перед смертельною недугою.

Після чотирилітніх клопотань І. Дяченки з хворою донькою вдалося отримати дозвіл і квитки на виїзд до ЗСА, щоби тут у вищезгаданому шпиталі пробувати

лікувати Аліну. Лікуванням Аліни безкоштовно займався д-р Белтон Герсоні, який, оглянувши Аліну 21-го січня зарекомендував цілий ряд аналізів. 18-го березня Аліна пройшла операцію, яку робив відомий у світі серцевий хірург Жан Квейгебур, знову ж безкоштовно. Операція була успішна. Однак 21-го березня у маленької схованої Аліни втворювалися поопераційні ускладнення включно з серцевим інфарктом. Здоров'я маленької пацієнтки погіршувалося з години на годину. Викликали до Нью Йорку маму хворої, якій завдяки зусиллям добрих людей по обидвох боках океану вдалося отримати всі потрібні документи до п'ятих днів і приїхати до Нью Йорку. Шість днів після прибуття Ірини Дяченко її маленька донька померла.

35-відбиванкові першості УСЦАК відбудуться в Мейплвуді

Ньюарк, Н. Дж. (УСЦАК). — Провід Української Спортової Централі Америки і Канади, повідомляє усі українські спортивні осередки, що 35-ті відбиванкові першості УСЦАК відбудуться в суботу, 23-го травня, в Мейплвуді, Н. Дж. Первісно цей ювілейний турнір мав прийти у Воррені, Міш., однак після несподіваної відмови місцевого УКЦентром бути основним спонсором Діловий комітет був змушений його відкликати.

Управа УСЦАК віддає місцевому УСВТ „Чорноморська Січ“, що, не зважаючи на пізніший час, погодилося перейняти цей обов'язок підготувати та przeprowaditi турнір, ігри якого пройдуть в спортивних залах середньої школи Колумбії в Мейплвуді. По закінченні турніру в Готелі Рамада в Іст Гановер відбудеться спільна вечеря, вручення нагород і забава при звуках оркестри „Хлопці зі Львова“.

Вшанують ген. К. Морозова

Нью Йорк. — Українська Американська Координаційна Рада і Український Конгресовий Комітет Америки влаштовують бенкет в пошану ген. полк. Костянтина Морозова, міністра оборони України, який перебуватиме в Америці на запрошення секретаря оборони ЗСА Річарда Чейні.

Бенкет відбудеться в Готелі Шератон, 53-та вулиця й 7-ма авеню, в суботу, 18-го квітня ц. р., о год. 7-й вечора.

Крім ген. полк. К. Морозова і його дружини Раїси, до української делегації на бенкеті входять: Валентин Леміш, діючий голова Комісії в справах оборони і національної безпеки при Верховній Раді, Дмитро Павличко, голова Комісії в справах закордонної політики при Верховній Раді, полк. Юрій Бубновський, асистент міністра оборони України, ген.-майор Юрій Прокофій, директор військового виховання при міністерстві оборони, полк. Володимир Мулява, дирек-

Ген. К. Морозов

тор соціопсихологічних справ при міністерстві оборони, ген.-майор Ярослав Скалько, заступник головнокомандуючого повітряних сил України, Костянтин Григоренко, директор сектора роззброєння і зброї масового знищення при міністерстві закордонних

ТОРГ ЗА ЧОРНОМОРСЬКУ ФЛЬОТУ ТРИВАЄ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 6-го квітня, Президія Верховної Ради України ухвалила заяву, у якій сказано, що „політичні і державні дії Російської федерації, командування військово-морської фльоти об'єднаних збройних сил СНД роблять спроби загострити і тим самим дебалансизувати ситуацію навколо Чорноморської фльоти“. Далі в заяві звернено увагу на виступ віцепрезидента Росії Александра Руцького 3-го квітня у Севастополі, коли він оголосив Чорноморську флоту і Крим російськими. Президія Верховної Ради України уважає його заяви втручанням у внутрішні справи України. Командуючий військово-морською флотою СНД та його заступники роблять візити, надсилають телеграми і звернення до Чорноморської фльоти, у яких перевищують свої службові повноваження, беруться давати політичні і правову оцінку діяльності не тільки міністерства оборони України, а й вищих законодавчих та виконавчих органів України. Командування Чорноморської фльоти на чолі з Касатоновим зухвало ігнорує Конституцію і закони України, проводить відверту антиукраїнську пропаганду серед військовослужбовців, розпалює міжнародну ворожнечу.

Україна зробила значний внесок у будівництво Балтійської, Північної Тихоокеанської та Чорноморської флотилий колишнього ССР. Маючи право на успадкування своєї частки від усієї військово-морської фльоти колишнього Союзу ССР, Україна претендує лише на ту частину Чорноморської фльоти, яка приписана у її портах, що є значно меншим від внеску України у військово-морські сили колишнього Союзу. Українська держава, сказано в заяві, гарантує соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів

їхніх родин. „Президія Верховної Ради пропонує Президентові України, як головнокомандуючому збройними силами України, керуватися постановою Верховної Ради України з 31-го серпня 1991 року, законами та іншими законодавчими актами України — негайно вжити необхідних заходів щодо створення військово-морських сил України“.

Президія Верховної Ради звернулася до населення України, військовослужбовців Чорноморської фльоти з закликом не реагувати на провокаційні заяви командування військово-морських сил СНД та окремих керівників Росії. ПВР України закликала Верховну Раду Росії підтримати намагання України нормалізувати ситуацію навколо Чорноморської фльоти.

Президент Л. Кравчук 6-го квітня видав указ про невідкладні заходи для будівництва збройних сил України. Указом Президент підпорядкував міністерству оборони України всі військові формування, розташовані на території України і досі не включені до складу збройних сил України. Стратегічні ядерні сили, розташовані на території України, на час до їх повного розкомплектування, передає в оперативне підпорядкування командуючому стратегічними силами СНД для забезпечення єдиного контролювання над ядерною зброєю.

Президент Кравчук наказав сформувати військово-морські сили України на базі сил Чорноморської фльоти, розташованих на території України. Міністерство оборони України має негайно приступити до формування органів управління військово-морськими силами України, погодивши з головнокомандуючим об'єднаними збройними силами СНД перелік кораблів і частин Чорноморської фльоти, які тимчасово пере-

(Закінчення на стор. 7-й)

Появилася документальна відеокасета про Україну

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Підприємство „Апон“, що займається продажем і виробом відеокaset та стрічок з українською тематикою, випустило нову відеокасету п.н. „Незалежність України“ із підзаголовком

„Моя вільна Україна“. Відеокасета виконана технічно бездоганно показує цікаві історичні хвилини проголошення незалежності України із вступним словом голови Верховної Ради Іваном Плющем, записанням Президента України Леоніда Кравчука і повний текст його промови. Реакція шестеро виповненої залі, де відбувалися ці історичні збори представників всієї України дуже цікава і добре схоплена.

На фільмі є також перші записання вояків на вірність України. Є також виступи хорového і танцювального ансамблю ім. Верьовки із диригентом А. Авдієнком.

Відеострічка коштує 38 ам. дол. з посилкою і можна її замовити пишучи на адресу: Apon Record Company, Inc., P.O. Box 3062 Stearnway Sta., Long Island City, N.Y. 11103.

ПРОДАЖ ТВОРІВ МИСТЕЦТВА

Нью Йорк. — Український Музей в Нью Йорку (203 Друга авеню) влаштує у суботу, 11-го квітня, від год. 12-ої до 5-ої по полудні продаж українського прикладного мистецтва. Ті, хто цікавиться рідним мистецтвом, матимуть змогу придбати вишивки, дерев'яні вироби, кераміку, писанки, картини та інші речі.

НАПРУЖЕННЯ В РОСІЙСЬКІЙ ВЕРХІВЦІ ЗРОСТАЄ

Москва. — Засоби масової інформації і акредитовані в Москві західні кореспонденти пробують розгадати загадку: хто в майбутньому керуватиме Росією і чи теперішній президент Російської федерації Борис Єльцин, який тримає під своєю особистою контролею також кабінет міністрів і міністерство оборони, „вийде на чисті води“ після сесії Верховної Ради, яка розпочалася в понеділок, 6-го квітня.

В загальному політичні спостерігачі й аналітики думають, що Єльцин збереже свій пост, згідно керівні пости, може навіть чистинно завдяки країнам Заходу, в першу чергу „великої сімки“, яка у принципі погодилася надати Росії і країнам СНД більшу економічну допомогу.

На думку західних спостерігачів кожна справа, яка буде предметом дискусії, буде „горячою“, але центральним буде питання хто і як керуватиме Росією в майбутньому — помірковані демократи типу Єльцина, чи екстремісти з шовіністичним забарвленням типу віцепрезидента Александра Руцького, Руслана Хасбулатова, Геннадія Бурбуліса, Єгора Гайдара та ім подібних. Б. Єльцин і його ширі прихильники свідомі, що у переходовому періоді потривожно застосувати помірковані ходи в економіці й політиці, інакше жодні запляновані господарські реформи не будуть успішними.

Правда, Р. Хасбулатов і А. Руцький не вважаються тепер серйозними противниками Єльцина і його економічних реформ. Зате вони гостро виступають у політичній проблематиці, оброняють приналежність Чорноморської фльоти до Росії, критикують політику незалежних країн СНД, не вважають їх взагалі у праві називати себе самостійними тощо. У ділянці економіки Хасбулатов не буде

атакувати Єльцина і його уряд, можливо навіть тому, що теперішній президент користується популярністю в західному світі. Він не вимагатиме під час сесії резигнації Єльцина, як це він заповідав недавно. Крім того, Єльцин дещо перестроював свій кабінет: Г. Бурбуліса звільнив з посту першого заступника прем'єр-міністра, але він залишився в кабінеті, як одного із заступників прем'єра. Двох інших співробітників — Сергея Шахара і Александра Шохіна також пересунув на інші пости.

Не зважаючи на переміни, пересування і заяви, несподіванки під час сесії ВР Російської федерації все ще є можливі, включно до драстичних змін уряду. Говориться навіть про заміну віцепрезидента А. Руцького, який своїми заявами дуже комплікує політику Росії у відношенні до інших країн СНД. Також пости Анатонія Собчака і Гавриїла Попова, керівників Санкт Петербургу і Москви, є під загрозою, кажуть поінформовані особи. Напередодні відкриття сесії ВР А. Руцький відвідав Чорноморську флоту, згідно російських чорносопних новинистів типу Ігора Касановича, щоб запевнитись їхньою підтримкою і підтримкою воєнної індустрії, коли наступить критична хвилина.

Б. Єльцин, як кажуть спостерігачі, ще найбільше зберігає холонокровність, наприклад, у словесно двобою з президентом України Леонідом Кравчуком за розподіл майна колишнього ССР, Чорноморську флоту та інші важливі проблеми СНД. Його дипломатичний хист допоможе йому знеутралізувати також внутрішню опозицію. — кажуть аналітики.

У СВІТІ

КРАЇНЬО ПРАВА ПАРТІЯ республіканців, яка виступає за припинення імміграції до Німеччини, дістала на виборах в землі Баден-Вюртемберг 10.1 відсотка голосів, що дає їй право представництва в земельному парламенті. Християнсько-демократичний союз, очолюваний канцлером Гельмютом Коелем, зазнав у Баден-Вюртемберг відносно поразки, оскільки зібрав лише 41 відсоток голосів. Таким чином, місцевий ХДС втратив можливість сформувати однопартійний уряд землі і буде змушений вступити до коаліції з представниками інших партій.

УГОДУ ПРО ГОЛОВНІ принципи співробітництва між розбудовувальними службами країн Співдружності Незалежних Держав підписано в Алма-Аті на зустрічі представників розвідок СНД. Було також створено спеціальну раду, до якої ввійшли керівники розвідок Вірменії, Білорусі, Казахстану, Киргизстану, Молдови, Російської федерації, Таджикистану, Туркменістану, Узбекистану і України.

ПРЕЗИДЕНТ АФГАНІСТАНУ Наджібулла, виступаючи в Кабулі на святі закінчення Рамадану, місяця мусульманського посту, пообіцяв, що незабаром над його країною „зійде сонце миру“. Він запропонував створити неутралиї комісію, яка буде керувати країною до часу формування тимчасового уряду. Незадовго до виступу Наджібулли мужагедіні обстріляли Кабул ракетами класи „земля-земля“.

У ПОНЕДІЛОК, 6-ГО КВІТНЯ, в Женеві під егідою ООН почалася зустріч вчених-екологів. Вони мають обговорити засоби захисту озонової оболонки, яка оберігає Землю від шкідливої дії сонячного проміння. ця оболонка надзвичайно швидко руйнується над густонаселеними районами Європи і Північної Америки, особливо велика діра утворилася над Антарктидою. Можливо, що на зустрічі в Женеві буде прийнято рішення захищати від 1996 року застосування речовин, котрі спричиняють фатальне знищення озонової оболонки. Йдеться передусім про хлористі і фтористі сполуки вуглецю, або фреони, які широко використовуються в холодильниках і різних розпилювачах. Керівник природоохоронної програми ООН Мустафа Толб вважає, що ця заборона дозволить запобігти захворюванням на рак шкіри у 4.5 мільйона осіб і сліпоті у 359,000 осіб.

ЗАВДЯКИ СПЕЦІАЛЬНІЙ суміші, винайденій японськими вченими, термін служби залізобетону зростає з 160 літ до 500. Новий матеріал знайде широке застосування при будівництві споруд, що піддаються дії морської води й інших так званих агресивних середовищ.

КЛИНТОН ВИГРАВ ПЕРЕДВИБОРИ В УСІХ ТРЬОХ СТЕЙТАХ

Нью Йорк. — Билл Клинтон, губернатор Аркансо, один з передових кандидатів на президентстві від Демократичної партії, переміг у вівторок, 7-го квітня в усіх трьох стейтах — Нью Йорку, Кенсасі і Віскансині, але в Нью Йорку місті і частині стейту майже половину голосів виборці віддали колишньому сенаторові Полові Цонгасові, який, як виглядає, сам не знає на яку стати і узаалежнює свій поворот від вислідів передвиборів в Нью Йорку.

Едмунд Дж. Бравн мусів задовільнитися третім місцем в Нью Йорку, не зважаючи на те, що він напередодні передвиборів спричинився до сенсації, проголосивши проповідника Джессі Джексона на віцепрезидентства у його тімі. Він надіявся, що чорне населення ньюйоркського стейту і міста у сто відсотків голосуватиме за його кандидатуру. Так однак не сталося, бо бюрократична машина Демократичної партії підтримувала Б. Клінтона і тому ніхто не дивується, що він вийшов першим на листі кандидатів, — кажуть політичні спостерігачі.

Спостерігачі також кажуть, що дуже малий відсоток громадян взяли участь у передвиборах. Наприклад, в місті Нью Йорку до urn пішло тільки 27 відсотків виборців, а у Віскансині тільки 23 відсотка. Клінтон в Нью Йорку здобув 41 відсоток голосів і приблизно 200 делегатів на Конвенцію, Цонгас 29 відсотків і Бравн

26 відсотків. Не зважаючи на низький відсоток голосуючих, перемогу Клінтона вважають у політичних кругах переломовою з огляду на те, що численні політичні аналітики передбачали програму Клінтона в Нью Йорку місті і ньюйоркському стейті.

Натомість Бравн числився на Нью Йорк, як на своє спасіння. Тепер після програ, він ще може поспробувати стати до передвиборів у двох-трьох стейтах, або ні. Передвиборча кампанія дуже коштовна, кажуть спостерігачі, і не всі можуть дотримуватися кроку багатим кандидатами. Правда, Бравн не здається і заповів виборцям, що „я побачу вас завтра на барикадах“, значить в майбутньому і під час листопадних виборів. Очевидно, він має малі шанси бути номінованим Демократичною партією не з політичних причин, але просто з причини малої кількості здобутих ним делегатів, які значно менші числом, як „армія“ делегатів“ Клінтона.

Передвиборча кампанія ще не закінчилася і Клінтові може пошкодити дефіцит у стейтовому бюджеті його таки стейту Аркансо в сумі 20 міль. доларів. Такий розголос не є бажаною інформацією для Клінтона і він заявив, що присвятить більше часу проблемам стейту, знаючи, що це переважливша справа для нього особисто і його президентської кампанії.

Наджібулла передасть владу тимчасовому урядові

Ісламабад, Пакистан. — Президент Афганістану Наджібулла і лідери більшості опозиційних груп прийшли до згоди про мирне урегулювання і передачу влади в країні тимчасовому урядові. Мирний план повинен бути здійснений до травня цього року.

В досягненні угоди велику роль відіграв спеціальний посланець генерального секретаря ООН Бенон Севан. „Якщо нам допоможуть, ми зможемо вирішити афганський конфлікт вже в цьому місяці, не пізніше“, — сказав Б. Севан кореспондентам в Ісламабаді, повернувшись із своєї поїздки в Кабул, де він зустрічався з Наджібуллою. Посланець ООН скарактеризував переговори як надто складні і „делікатні“. У своїй теперішній формі досягнута угода поки що не передбачає прибуття в Аф-

ганістан миротворчих сил ООН.

У мирному плані говориться про закінчення громадянської війни, яка почалася 13 років тому, коли промарксистський уряд при збройній підтримці Совєтського Союзу захопив владу в Афганістані. Під угодою поставили свої підписи теперішній президент Наджібулла і більшість керівників опозиційних мусульманських фракцій — навіть ті, що найбільш завзято боролися з нинішнім урядом.

Хоч досягнення угоди можна лише вітати, на думку політичних коментаторів, час працює проти його учасників. Третя, що переходять у конфлікти, а також брак харчових продуктів і предметів першої необхідності, можуть привести до несподіваного краху уряду Наджібулли.

В АМЕРИЦІ

ДВОМ ВИЗНАЧНИМ демократичним сенатором, які часто висловлювалися критично на тему потоптання людських прав китайськими властями, Китай відмовив у видачі віз. Співробітники Конгресу кажуть, що така відмова є дуже небезпечною і напевно посилить існуючий антагонізм в Конгресі проти Китаю. Сенатори, про яких мова, це — Клейборн Пелл з Ровд Айленд, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, і Дейвід Борен з Оклахоми, голова сенатської Комісії для справ розвідки. Вони плянували в половині квітня відбутися до Тибету. Державний департамент ЗСА, довідуючись про причини відмови віз сенаторам, отримав від китайців відповідь, що час поїздки є „невідповідний“.

У ЗВ'ЯЗКУ З ПОДІЯМИ, які заіснували в Перу минулого понеділка, 6-го квітня, де недавно демократично обраний президент Альберто Фуджіморі розпустив Конгрес, завісив конституцію, наклав цензуру та поарештував політичних суперників, Уряд президента Джорджа Буша натаврував його дії та припинив всяку допомогу за вийком гуманітарної.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ виборчої кампанії президента Джорджа Буша подали до відомо, що на керівника відділу оголошень і реклами призначено Мартіна Пуріса з Нью Йорку. М. Пуріс, є співласником відомої ньюйоркської рекламної фірми Амміраті, яка займається рекламою таких водомох підприємств, як БМВ, Аррос, Нікон і Юнайтед парсел сервіс.

СВОБОДА

СВОБОДА

Українська щоденна газета

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily, except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200

Бюро УНЧ у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНЧ: \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не відповідає за зміст опублікованих матеріалів. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Несподіванки цьогорічних виборів в Європі

У цьому 1992 році в різних країнах світу відбуваються вибори — і вони приносять різні несподіванки. Поки ці рядки дійдуть до рук читачів — стане відомий вислід парламентарних виборів в Англії. Тамошня керівна Консервативна партія знала була вже морального удару несповна два роки тому, коли загальне невдоволення економічною кризою примусило прем'єр-міністра, ще кілька літ тому прославлену „залізну леді“ Маргарет Тачер — зректися свого становища. Її наступником став все ж протегований нею консерватист Джон Мейджор — в останніх тижнях говорилось вже не про заміну осіб, а про можливість втрати консерватистами свого першества у країні.

Коли настрої у Великобританії пішли „наліво“, то у Франції, де вибори стосуються тільки тамошніх деяких провінцій — пішли „направо“ з поважною загрозою для авторитету президента Франсуа Мitterрана, соціал-демократа. Подібні настрої у користь „правих“ — запанували в Італії, Австрії і Швейцарії. Але наявний зворот настроїв „направо“ проявився у виборах в деяких „краях“ Німеччини. (Державно-правний устрій Німеччини визнає практично федерацію „країв“, „Лендер“, які мають власні сойми й власні уряди. Економіка грає вирішну роль у всіх названих західно-європейських країнах. Широки маси громадян-виборців, стурбовані економічною кризою скидають вину на існуючий уряд і його партію. При владі є консерватисти, то стурбовані безробіттям громадяни симпатизують з опозиційними „лейбористами“ (партія Праці). Але в Німеччині надсподіваний успіх правих партій у „краях“, де відбувалися місцеві вибори, мав цілком винятковий підклад. Кілька літ тому, ще перед з'єднанням двох частин поділеної Німеччини, Західна Німеччина, формально Німецька федеративна республіка, відчувала брак робочих рук для свого могутнього промислу. Вона радо вітала чужинецьких робітників, головню з колишньої Югославії. Після провалу комунізму у сателітних країнах і з'єднання двох частин Німеччини — ситуація радикально змінилася. Німеччина була колись поруч із Японією, найбагатшою країною світу. Десятки більйонів твердою валютою, що їх канцлер Гельмут Коль мусів заплатити Міхаїлові Горбачову за згоду на з'єднання та після того, як копчись комуністична Східна Німеччина приєдналася до Західної і стала для неї страшним економічним тгарем — нинішня з'єднана Німеччина не потребує чужинецьких робітників. І німці в масі почали дивитися кривим оком на масу чужинців, які напливли до Німеччини, як політичні емігранти. Уряд Коля з партії Християнських демократів, ліберально ставився до петентів, які просили дати їм політичний азиль. У „Нью Йорк Таймсі“ з 6-го квітня ц. р., де знаходимо обширну статтю про ситуацію в Німеччині і вигру „правих“ у кількох „краях“ подано, що до Німеччини щоденно прибувало 1,000 політичних емігрантів-чужинців яким признано політичний азиль. Але „Нью Йорк Таймс“ не згадує — відкіль саме прибувають ті „політичні емігранти“, з якої країни вони масово втікають. Можна здогадатися, що — з Росії. З інших джерел відомо, що найбільший наплив жидів до Ізраїля прийшов з Росії — не з України, де на різних становищах залишаються жидівські професіоналісти, включно з університетськими катедрами, а саме з Росії. Не маючи можливості дістатися до Америки, де заведено квотову систему й сильно обмежено можливість приїзду людей з Європи — вони вибрали собі Німеччину, яка приманює могутнім промислом та ідеальним ладом та освітньо-навчальним світом. Ми читали нарікання на ніби відроджування німецького нацизму. Сучасна Німеччина надто тісно пов'язана з демократичним Заходом і надто глибоко ввійшла вже в німецьку політичну думку дійсна демократія західного зразка, щоби в будь-якій формі міг відродитися нацизм гітлерського зразка. Він народився був 1930 роках у реакції на драконські постанови версальського мирового договору. Німеччина відбудувалася після катастрофи Другої світової війни з руїн з допомогою Америки, — Америка, Франція і Англія підтримали були заходи Гельмута Коля щодо з'єднання, — Німеччина належить до західного блоку НАТО — нема ніяких підстав для зміни сучасного демократичного клімату Німеччини. І німці дадуть собі раду з напливом „вічних емігрантів“ — без дикунських метод Гітлера.

В січні ц. р. спостерігало радикальну зміну поглядів М. Швайки. Він піддає сумніву можливість виконання фірмою замовлення України, як і саму ідею друкування української валюти в Канаді. Причому переносить засоби і методи внутрішньополітичної боротьби на міждержавний рівень. Цим зумовлені його неправдиві інсинуації на адресу компанії і особисті інвективи на адресу віцепрезидента компанії О. Новаківського.

На думку українських спостерігачів, М. Швайка не репрезентує своїх особистих переконань, а слідує за політикою, яку проводить Правління Національного Банку України. Виявом цього є амбівалентне пояснення першим заступником Голови Національного Банку України, А. Станковим, договору між Національним Банком України і Канадською банктотною компанією. Під час переговорів в Оттаві 22-го і 23-го січня ц. р. він ентузіастично одобрював початок процесу друкування грошей і навіть наголошував на необхідності подвоїти кількість до трьох більйонів банкнотів, з тим, що друга частина замовлення була б дешевша. Після повернення до Києва його становище суттєво змінилось. Він піддав сумніву якість гривні і систему тран-

Степан Яворський
Анатолій Нікула

УКРАЇНЬСЬКА ВАЛЮТА — ПОГЛЯД З КАНАДСЬКОГО БОКУ

III

надської банктотної компанії прихилили люди, які представили як Матвеев і Доронкін, радники торговельного відділу російського посольства. Вони настійливо цікавилися умовами та іншими питаннями, пов'язаними з контрактом між Національним Банком України і Канадською банктотною компанією, тобто інформацією, яку їм не могли подати.

Як виявилось, Матвеев справді працює в російському посольстві в Оттаві, щоправда на іншій посаді недиפלوماتичної ранги, але Доронкіна серед штатних працівників не могли розшукати.

Нагромадження негативних емоцій і вигаданих компромітуючих матеріалів про Канадську банктотну компанію в Україні виходить в сфері вже іншої, зовнішньої, міждержавної політики. Це стосується Канади, що одною з перших визнала незалежність України, допомогла проврати економічну блокаду навколо України, прийнявши

рішення про виділення 50 міль. дол. кредиту і яка врешті взялася в найкоротші терміни видрукувати українську національну валюту. І тут не йдеться про престиж фірми, він очевидно не постраждає настільки, наскільки це коштує особисто хотілось. Мова йде про те, що це може вчинити негативну інтерпретацію в урядових, бізнесових та інших колах Канади стосовно політики економічних реформ в Україні.

А тим часом Канадська банктотна компанія видрукувала 3 міль. штук українських поштових марок, щоб заявити про Україну 25-го березня на Міжнародній Філателістичній виставці в Монреалі і передати їх в дар Україні. У фірмі певної, що друкування і продаж ювілейних нумізмічних монет, банкнотів та інших сувенірів зможе принести, за розрахунками факхівців, від 5 до 10 міль. дол., що повністю покрило б кошт транспортування самих грошей в Україну і устаткування технологічних ліній під власну базу. Для Канадської банктотної компанії друкування грошей — це традиція, досвід, праця для сотень людей, це бізнес, що має свої закони і до якого у фірмі завжди ставились відповідально і чесно.

Закінчення буде.

Юрій Р. Рибак

ЕКОНОМІЧНА ДОЦІЛЬНІСТЬ

особистого доходу, що значно утруднює поборювати рецесію, бож велика частина заробітку йде на покриття боргу. У слід за тим особистий борг та брак ощадностей зменшують поважно покупку спроможність покупця. У додатку до цього держава, стеючи та муніципальні одиниці, а головню міста теж заборговані і це вирішує котрий елемент занецищення довкілля чи охорони ресурсів отримає пріоритетну увагу та фінансування... Не один із нас ще добре собі пригадає, коли то ЕРА — агенції охорони довкілля — викликала паніку, що шкідливі діти, вдихаючи волоконна азбесту можуть захворіти на рака легенів. Школи видали більйон доларів, щоб зривати стіни будинків та позбуватися небезпечного для здоров'я азбесту. Виявилось, що коли перед зриванням азбесту — згідно з перевіркою — припадала одна десятитисячна волоконна на один кубічний сантиметр повітря, то після зривання азбесту кількість волокон виросла кілька сотень!... Науковці напелі у Великобританії та Канаді вирішили, що азбест у будинку таки не був ризиком для здоров'я, однак коли його зрушити може стати дійсно шкідливим. З тим поглядом мовчазно погодилася державна агенція ЕРА /?/...

Тут і один з прикладів на неправильне вживання грошових ресурсів. Тому то менеджмент усіх американських ресурсів — при-

родних, фінансових та людських — мусить погодитись з істинною обмеження їхніх фінансових можливостей, бо, наприклад, витрати на азбест стримали розбудову шкільних кімнат та устаткування. Може, це звучить дивно, однак страх — це вирішуючий момент, що провокує менеджмент до акції. А це все робиться, щоб охоронитись перед карми та судовими зобов'язаннями поки ще час.

Теж більйон доларів марнуються, коли їх витрату викликала неправильна інформація, хвилювання чи нечисті „факти“. У зв'язку з тим Ричард Мек'Івасер навів приклад із власного досвіду „добиваючись правди“, Одна американська газета у передовій подала, що згідно з оцінкою Світової організації здоров'я, кожного року вмирає 220,000 осіб затруюючись засобами, що нищать шкідників у рільництві. Ця вістка викликала реакцію навіть у американському Конгресі. Перевіривши, однак, що вістка аж до її джерела походження виявилась, що у тому числі включено 91 відс. поповнених самотубів, а тільки не цілі 3 відс. припадають на загальну забруджені харчі! Три відсотки жертв — це 6,000 осіб на 5 більйонів світового населення. А спитаймо ж скільки осіб загинуло б з поверхні землі накопило б не вживаю засобів для знищення шкідників? Не забуваймо, що вони запевнюють доволі харчу на рятують людей від недоживлен-

ня та голодової смерті. Тому і їхнє економічне існування знаходять оправдання подібно як електричний струм чи автомобіль, існування яких ніколи серйозно не квестіонує хоча є жертви в людях.

Де гроші там і очічі використати їх, щоб прикривають ідейність. А щоб створити емоційну підбудову осигнення цілі, мотивом для ініціаторів може стати зумисне поширення помилкової інформації. Знову ж акція збирання фондів на морально оправдані цілі може починатись від охорони лісів, акінчатись на загрози знищення особливих родів риб, птиць та тварин. Але, це збирання фондів не абиякий бізнес, бо у 1990 році на цю ціль зібрано понад два більйони доларів — гарний дохід для охоронців довкілля.

Можна теж завважити, що на доцільність розподілу економічних ресурсів для охорони та користі людей часто має вплив маленька група, яка динамічною голосом звертає на себе увагу публічної опінії завдяки засобам масової інформації. Та не завжди інтереси малої групи покриваються зі загальним добром громади. Щоб не допустити до диктатури меншості повинна більшість, згідно з демократичним принципом, цікавитись ходом подій та впливати на напрям розподілу національних ресурсів. У цей же спосіб збережеться економічна доцільність не лише насьогодні, але теж для грядучих поколінь, що вдячні будуть за збереження для них ресурсів.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яцкевич

Інтелігентне життя поза межами землі

Чи таке життя існує? Для молодого покоління, вихованого на телевізійних серіях, таких, як: „Коридори часу“, „Зона присмерку“, „Зоряні колісники“, „Галатика“ чи „Капітан Раджерс“ це питання не потребує відповіді.

Але для звичайної людини, зацікавленої буденними справами, ідея позаземного життя, а зокрема, інтелігентного життя, становить домену нездійсненої фантазії. Греки були перші, що висунули ідею, багато сторіч перед народженням Христа, вживаючи, до речі, цей сам аргумент, що ми сьогодні, а саме статистичну правдоподібність. Ми можемо спорити про дійсність, чи недійсність позаземного життя, але в одному мусимо бути згідні, а саме, що якщо воно існує, воно розкинуто широко, наче бур'ян, на безмежних просторах Всесенної та має іншу побудову та іншу фізіологію від нашого земного життя.

Провісники такого життя, у виді органічних молекул, знайдено вже в метеоритах та в міжзоряному поросі. Наше сонце розташоване на периферіях нашої галактики, наша планета відіольована великими просторами від її центральної частини. Можливе, що для багатьох світів, що лежать в осередку нашої галактики, планети з рослинним та звіриним життям становлять буденну космічну подію, але не для нас.

Ми бачимо кожної зоряної ночі космічний театр на фоні неба. Мільйони мільйонів зір розсіяні срібним маком, пов'язані в сузір'я, оформлені фігури, що нагадують нам, в уяві предмети щоденного вжитку, або знайомі тварини. Чародійне русло електромагнетних хвиль у виді світляних променів пливе до нас з далеких, холодних просторів. Не виключене, що поміж тими руслами променів, плывуть до нас також закодовані сигнали, вислані з планет, на яких живуть розумні, а може навіть і розумніші істоти від нас, що чекають відповіді на сигнали, які вони вислали їм до нас, сотні, тисячі, а може навіть, десятки тисяч років тому. Зайняті земними турботами, ми не маємо часу слідувати за тими сигналами, які напевно не були б для нас спочатку зрозумілі, навіть, якщо б їм вдалося переловити.

Дивлячись на зоряне небо, кожна інтелігентна людина завдає собі питання, яка ціль присвічувала Творцеві в побудові нашої Всесенної з усіми її зорями, планетами, кометами, місяцями, квазарами, що промінюють більше енергії, як її можна обхорувати на основі законів нашої фізики, пульсарами, що бентежать астрономів циклічними спалахами та „чорними діра-ми“, що не підлягають жодному знаком нашій механіці? Одне, проте певне, що всі ті небесні тіла створені творцем, не тільки для декоратції неба, але кожне з них має свою ціль, своє місце і своє призначення. У Всесвіті. Розв'язати ту велику таїну має змогу людина тільки своїм унікальним розумом.

Роздумуючи над побудовою Всесвіту, важко згодитися в тому, що між трильйонами трильйонів планет, тільки одна наша земля, планета п'ятьрядної зорі, типу жовтих карликів, втішається блакитною атмосферою, життєдайним теплом сонця, струмками пливучої води та чудовим квітом матерії, який називаємо популярно життям. У шуканні за життям на інших планетах нашої сонячної системи, ми послали безпілотні ракети-зонди на Марс та Венеру. На жаль, ні в одній з них вони не наїшли найменших слідів органічного життя. Зате, вони наїшли на них сліди води, що згідно з поглядом біологів становить передумову існування життя. Не тільки те, вчені наїшли вже формулу, на основі якої обхорувано, що у Всесвіті існує багато мільйонів планет із заваансованою, технологічною цивілізацією.

В останніх роках радіотелескопи в ЗСА та Советському Союзі почали обмежений обслід за позначками інтелігентного життя на планетах суміжних зір та галактик. Покищо, без успіхів. Багато людей вважає це фантазією та не потрібною витратою грошей. Ще інші, не вірять взагалі у існування життя поза межами землі, а тим більше заваансованої цивілізації. Але багато речей, у які ми колись не вірили, здійснилися і те саме, може статися з наві'язанням контакту з інтелігентним життям у Всесвіті. На світі бо немає нічого неможливого. Але уявим собі, яке революційне та спокальне значення мало б для цілого людства наві'язання такого контакту з позаземною цивілізацією. В першій мірі, ми могли б, за відносно короткий час, розв'язати всі наші земні проблеми, яких ми не зуміли розв'язати протягом не 10-ох, але сотень років. Найважливіша з них, це проблема енергетична. Чи розумні істоти на інших планетах користуються енергією своїх сонць, а якщо так, то як вони це роблять? Як стоїть справа з їх недугами, чи існує у них проблема недуг пістряка, серця, паралічу тощо? Можливо, що населення цієї цивілізації осягнуло вже довговічність, і знову питання, як вони це зробили? Можливо, що вони винайшли

(Закінчення на стор. 7-ій)

Д-р Роман Смик

СЛІДАМИ БОГДАНА ЛЕПКОГО

III

Увечері відбулася прощальна вечора для закордонних гостей, членів організаційного комітету та запрошених гостей. Була свобідна виміна думок, вражень, побажань, а посади міста обдарував гостей гарними пам'ятками — виробами з порцеляни з бережанськими мотивами. Незважаючи на незвичайно перевантажену програму та гарячу погоду, вдалося мені відвідати Поручин і Краснопушу, дякуючи директорів С. Галушці, який повів нас туди своєю машиною разом із Сивіцькими та Василем Подуфалом.

До Поручина привезли малоого шестилітнього Б. Лепкого з Крогулець, після смерті двох малих його сестричок. Крогулець та Поручин займають особливе місце у формуванні пізнішого світогляду письменника. Вони навчили його любити свій народ, Звичаї, пісні. Та все залишилося до кінця життя в його споминах та претгарній релігійній ліриці. Відвідав я стареньку, а тепер відновлену церкву, зустрів молоденького православного священника. Приходьство, де виростав Богдан, добре утримане. Тепер у ньому школа, а на ній буде незабаром відкрита пропам'ятна „дошка“ Левкові Лепкому, що тут родився. В селі чимало змін: нема багнитських доріг, нема тих верб, що затіювали дорогу, нема і потічка, бо вода в ньому ледве слезить з чого качки й гуси невдоволені. Нема, очевидно, і курних хат, село електрифіковане.

З Поручина поїхали ми до Краснопуші відвідати колишній монастир оо. Василя, куди любив заїздити в студійних цілях Іван Франко і бував тут теж Андрій Чайковський. Залюбки приїздив сюди молодий Богдан, щоб насолоджуватися чудовим іконотасом, бібліотекою та подивляти церковні ризи, шиті руками королеви Марисенки, дружини „козацького“ короля Яна Собеського, опікуна монастирів. На жаль, дерев'яна церква згоріла в 1899 році, а на її місці збудовано велику нову, кам'яну, злучену із зацілілним монастирем. З давньої слави залишилися тільки чудове обрамування природи — ліси та левада, де саме 10 днів раніше відбувся багатолюдний відновлення традиційний відпуст на св. Івана та ярмарок. Сам монастир тепер — це заведення для хронічно умовнохворих; їх тут 200 осіб з усіх сторін тодішнього Союзу.

Вони снуються безділюю за дротами, наче звірята в циркових клітках. Церкву переробили і додали ще одну підлогу (поверх); надоліни примістили ідалья, а нагорі „розвагова“ зала. Там, де колись був іконотас, тепер драгитівенька перегорода, а за нею, на місці вітваря, парники та інше кухонне знадб'я для прохарчування 200 пацієнтів та обслуги. З церкви зняли хрест, а решта копули ненарушені. За церквою мала мурована „діюча“ капличка. В колишніх келіях монастиря тепер розміщені хворі, а вікна, очевидно, забезпечені ґратами. Опроваджує нас по „монастирі“ та „церкві“ дуже привітна, професійна опікунка хворих, що має допомоги кількох дебелих молодих людей. Вона згадувала, що уряд готовий повернути цілий „об'єкт“ Церкві, але Церква мусить подбати про нове приміщення для 200 хворих людей (!)

На моїй дальшій маршруті було село Жовців, Рогатинського району (тепер Калинівка), де був священником мій батько о. Петро, і де проводив вакаційний час Богдан Лепкий з родиною до часу викинення „Богданівки“ в живці Черче, біля Рогатина. Головною ціллю моїх відвідін було дістатися до Церкви в Калинівці, щоб переконатися про долю ікон та образків, що їх у 1930—31 роках намалював для місцевої церкви Б. Лепкий. Тут мене зустріло деяке розчарування, бо хоч іконі заховалися, але їх „поправлено“, додаючи багато золота та яскравих кольорів. Копія портрету гетьмана Івана Мазепи, кисти Б. Куріла, що її зробив Б. Лепкий, і що була захована в церкві, пропала. Сама церква утримана дуже гарно, але перевантажена іконами та вишивками, а цвинтар гарно плескає. Заглядав я до рідної хати: там тепер школа для „спеціальних“ дітей. Зустрічав чимало вже літніх громадян, що пам'ятали поета та, звісно, мого батька.

Не вдалося мені побувати в живці Черче, біля Рогатина в день святкуван 50-річчя, 21-го липня 1991 року, бо в той сам час паралельно йшла імпреза в Бережанах. До Черча, де колись була вілла „Богданівка“ — дар громадянства письменникові в 60-ліття, — приїхав Владика Гриней з Івано-Франківського, який відслужив архиерейську св. Літургію при великому здвизі народу. Мистецьку частину треба було перенести до Культурного центру, бо нагло почав падати дощ. Громада села Черче задумує відбудувати „Богданівку“ у формі будиночного музею. Я був уже раніше в Черчі; навіть знаву „Богданівку“ не залишили режимні руїни.

Закінчення буде.

ВІСТИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ч. 38.

КВІТЕНЬ

1992 Р.

СПІВПРАЦЮЄМО З УКРАЇНСЬКИМ НАЦІОНАЛЬНИМ МУЗЕЄМ У ЛЬВОВІ

Андрій Новаківський, директор Українського Національного Музею у Львові, від 28 січня до 10 березня перебував в Америці і найдовше в Нью-Йорку. Побував у Вашингтоні й Філадельфії. Оглянув найважливіші американські музеї. Багато часу приділив і нашому Музеєві, познайомився з його працею, розмовляв із співробітниками та членами Управи, мав слово про музей на відкритті виставки творів мистця Любомира Медведя та політичного плакату й карикатури.

Відвідувачі у супроводі директора УМ, Марії Шуст, великий Музей Нью-Йорку, він говорив з представниками їх адміністрації, домовлявся про можливість виставок у цих музеях скарбів з музеїв України. Був виявлений інтерес, але їхні плани уже складені на п'ять-сім років наперед, доведеться чекати. У розмові з редактором цієї сторінки, Новаківський сказав, що був вражений тим, що відповідальні працівники американських музеїв знають про Український Музей в Нью-Йорку, зберігають каталоги його виставок. Словом визнання працівникам УМ — їх мало, а як багато зроблено і робиться у малому приміщенні. Музеєві конче треба переїхати до більшого будинку. Новаківський оглядав будинок на Іст Шостій вулиці і переконувався, що він надасться для перебудови на репрезентативний музей.

А. Новаківський ознайомився також із працею Українського Інституту Америки. 1-го лютого промовляв на відкритті виставки фотографій Василя Пилип'юка, організовану з ініціативи Українського Інституту Америки з допомогою Українського Музею. 7-го березня Новаківський був учасником наради представників УМ і УІА, на якій говорили про співпрацю цих установ з Національним Музеєм у Львові. Почувши інформацію про працю й далекобійні плани на майбутнє обох установ, він вперше дістав нагоду ближче познайомитися з діяльністю в Америці недержавних установ, опертих на добровільні дати їхніх членів та ширшої громади. Кожна з таких установ має певні плани і обсяг праці, українські культурні установи співпрацюють одна з одною.

Перед від'їздом А. Новаківський домовився з адміністрацією й управою УМ про дальшу співпрацю з Національним Музеєм у Львові. Вирішено, що обидва музеї будуть обмінюватися своїми виданнями, сприяти їх поширенню чи перевиданню, будуть плекати обмін фаховою літературою, зокрема довідковими виданнями в ділянках музейництва та мистецтвознавства.

Український Музей в Нью-Йорку всіляко сприятиме Національному Музеєві у Львові у нав'язуванні та підтримці ділових і професійних зв'язків та співпраці з

американськими музеями, архівами й бібліотеками. Національний Музей сприятиме розбудові колекції УМ — українського народного та професійного мистецтва.

УМ всіляко сприятиме влаштуванню організованих чи спонзорованих Національним Музеєм у Львові виставок в Америці з метою ознайомлення американського суспільства із зразками стародавньої та сучасної культури України, з найновішими напрямками й тенденціями розвитку українського мистецтва. Національний Музей подаватиме творчу й організаційну допомогу УМ коли він буде організовувати чи спонзорувати виставки у Львові, чи у віддалених від Львова музеях, що належать до сітки Національного Музею, з метою ознайомлення українського суспільства з творчістю українсько-американських мистців та з історією української імміграції в Америці й сучасним життям американських українців.

УМ і Національний Музей будуть випозичати один одному експонати для виставок і співпрацювати в ділянці організації спільних виставок та спільних видавничих проєктів.

Співпраця уже почалася. Заплановано експонувати на Україні нашу виставку „Історія української імміграції в Америці — збереження культурних традицій”. Будемо сподіватися, що ця співпраця буде міцніша.

Будемо сподіватися, що українська громада в Америці підтримає наш Музей в його прагненні якнайшвидше мати гідне приміщення — перебудувати будинок на Іст Шостій вулиці. Ми потрібні Україні. Про це говорив директор Українського Національного Музею.

Андрій Новаківський говорить про наш Музей

НОВІ ВИСТАВКИ

1-го березня відбулося відкриття виставки мистецтва Любомира Медведя. На виставці експоновано 25 творів мистця, виконаних протягом трьох останніх років, — це цикли „Евакуації”, „Розточчя” та „Інтер'є-

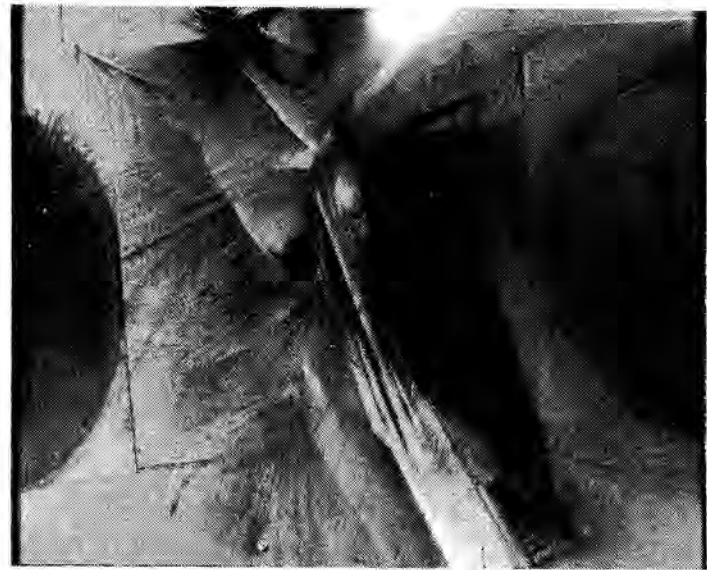
ри”. У кожному з них мистець розвивав філософську концепцію. До виставки за дуже короткий проміжок часу був підготовлений каталог. У каталозі — дві статті: автор однієї — Любомир Медвідь розповідає про своє становлення, своє світобачення, — це своєрідна сповідь мистця перед глядачем; автором другої статті, — про стилістику творів

каркатури”. На виставці представлено Молодіжний плакат „Ляпас”, — це група студентів із Київського художнього інституту. Група „Ляпас” організувалася у 1988 році. За три роки плідної праці вони стали відомими. Перша виставка плакату відбулася в Кракові у 1988 році. Це сталося тому, що на Україні в цей час неможливо було виставляти цей плакат через брак „гласності”. Вперше на Україні студенти експонували свої твори на виставці в театрі на Подолі в Києві. Пізніше в різних містах України: Луцьку, Рівному, Львові. Остання виставка в м. Черкасах у 1990 році була демонтована наступного дня після відкриття за рішенням міськвиконкому

як „антирадянська”. На сьогоднішній день плакати дещо втратили актуальність, але це підкреслює наскільки політичні події останніх років швидко проходять в Україні.

Окрім плакату на виставці представлена каркатура із львівської вечірньої газети „Ратуша”. Каркатури яскраво передають основний напрямком незалежної газети: сміливі, з почуттям гумору, сарказму, виконані майстром лінійного рисунку, — Олегом Коваленком.

Ця виставка зацікавила журналістів із „Нью Йорк Таймсу”, і тому з'явилася коротка інформація про виставку за 5 березня 1992 року.

Любомир Медвідь „Жовтий інтер'єр”, 1991 р.

ри”. У кожному з них мистець розвивав філософську концепцію.

До виставки за дуже короткий проміжок часу був підготовлений каталог. У

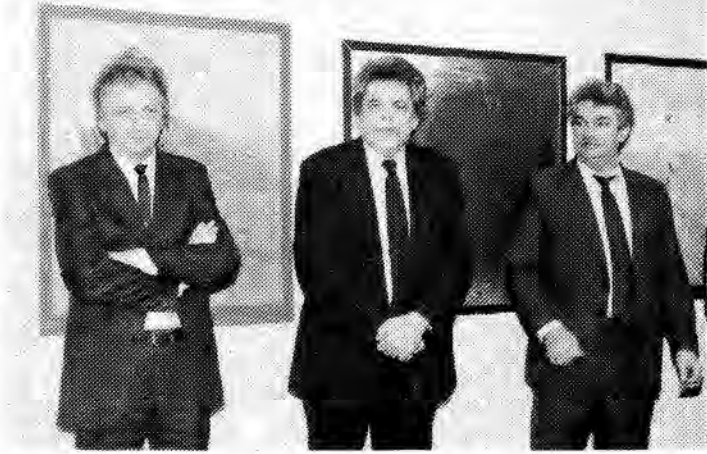
Любомира Медведя, — Стефанія Гнатенко. Художнє оформлення каталогу виконувала Марія Шуст — директор музею.

На відкритті прийшла багаточисельна українська громада Нью-Йорку. Виставку відкрив Тит Геврик, голова Управи Музею. Слово про мистця сказала Стефанія Гнатенко, куратор. У своєму зверненні до співвітчизників, американців українського походження, Любомир Медвідь наголосив: „на відповідальності, з якою кожен мистець, якщо він має право так називатися, мобілізує потенційні можливості власного ества і нерідко всупереч особистій вигоді, комфортові, навіть безпеці — стає один на один із білою безмовністю полотна, щоб кризь неподатливу матерію фарб скласти єдино-можливий відповідник своїй совісті, любові і тривоги”.

Одночасно із виставкою творів Любомира Медведя відкрилася ще одна виставка „Політичний плакат та

„Нью Йорк Таймс” про виставку плакатів

Вміщена 5-го березня стаття має назву „Політичний плакат з України”. Коротко описано кілька плакатів, як от „Радіоактивну ікону”, присвячену 5-тилітній Чорнобильській катастрофі. „Де ти, мій народ?” Відзначено вигадливість молодих художників. На підставі розмови кореспондента газети з директором УМ, Марією Шуст, подано інформації про авторів — студентів Київського Художнього Інституту, об'єднаних у групі „Ляпас”. Згадано експоновані на виставці каркатури з львівської вечірньої газети „Ратуша”.

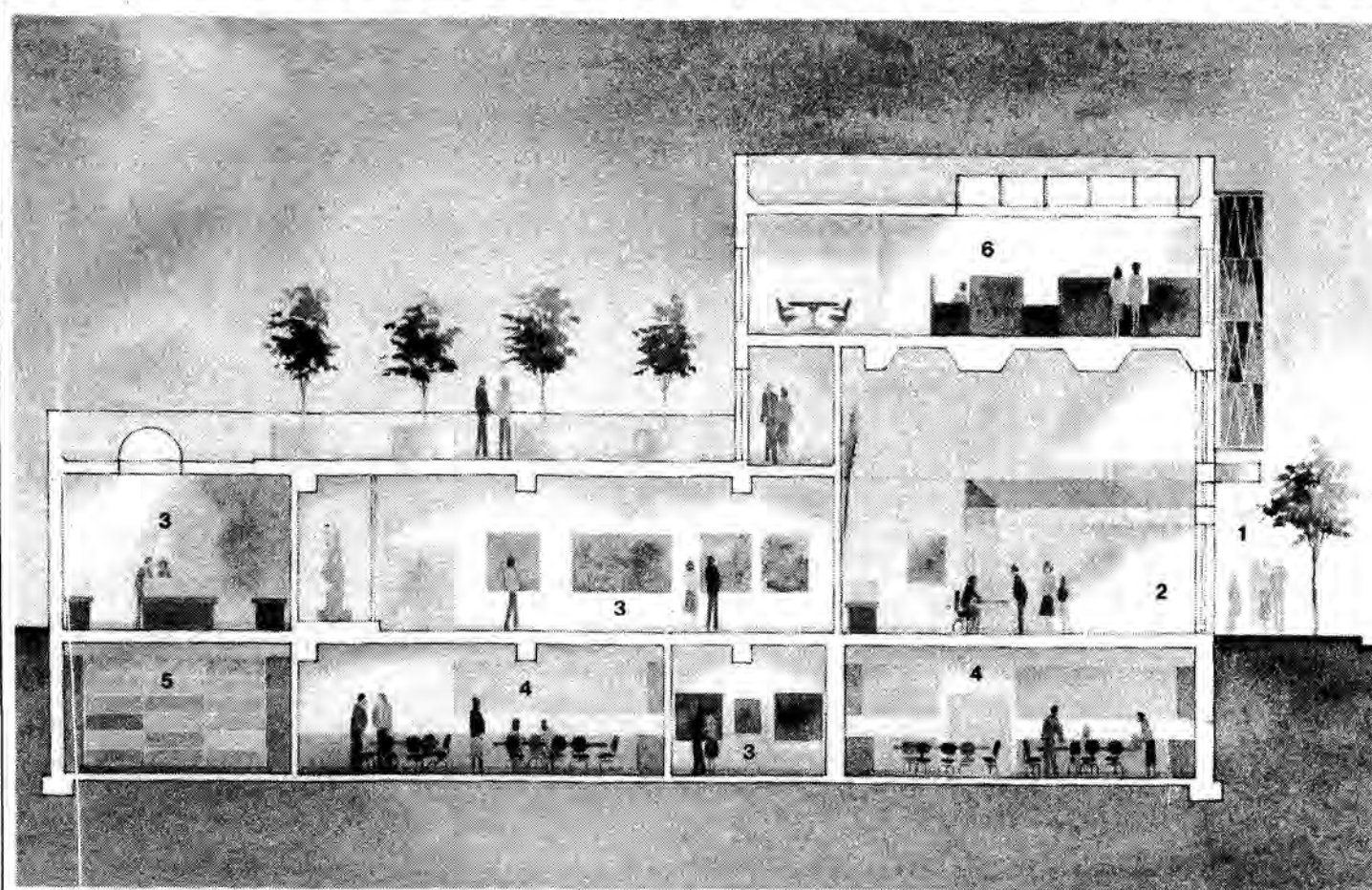

З відкриття виставки: мистець Любомир Медвідь, Тит Геврик — голова Управи УМ, Андрій Новаківський — директор Національного Музею у Львові.

З відкриття виставки.

БУДУЄМО В НЬО ЙОРКУ АМБАСАДУ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

РОЗРІЗ БУДИНКУ НА ІСТ ШОСТІЙ ВУЛИЦІ В НЬО ЙОРКУ

Заплановане розташування музейних приміщень: 1. Вхід з Іст Шостій вулиці. 2. Вестибюль, крамничка, галерея. 3. Виставковий зал. 4. Робітничі й класи. 5. Фондосховища. 6. Приміщення для працівників, бібліотека, конференційна зала.

НАША МЕТА — ПЕРЕБУДУВАТИ БУДИНОК НА ІСТ ШОСТІЙ ВУЛИЦІ

ТЮХИ ІСТОРІЇ

Заснований 1976 року, Український Музей почав швидко розвиватися і скоро стало ясно, що його приміщення на Другій Авеню є затісне. Почали шукати новий будинок, працівники й члени управи не раз оглядали будинки, що були на продаж. Почали збирати гроші на добудову фонду.

Наприкінці 1985 року, управа Музею, яку тоді очолював др Богдан Цимбалістий купила за 1,250,000 доларів „риповерховий комерційний будинок, що стоїть на великій, зашириши 25 метрів (82 фути) ділянці землі. Завдяки фінансовій підтримці членів та прихильників Музею, наприкінці минулого року УМ виплатив гіпотечну позику (мортгейдж) за будинок, тепер він є повною власністю Музею. Треба підкреслити, що це уможливили пожертви великих і малих сум, тяжко зароблених меценатами Музею.

РОЗГЛЯД АЛЬТЕГНАТИВ

Купивши будинок, ми спершу планували побудувати на його місці новий великий будинок, про це писали й говорили. Але пізніше, врахувавши незадовільну економічну ситуацію в Америці і глибокі потреби нашої громади, яка багато допомагає Україні, ми при-

йшли до висновку, що з усіх можливих варіантів найбільш відповідним і фінансово ефективним буде перебудова нашого будинку на Іст Шостій вулиці.

АКТИВІЗУЄМО КАМПАНІЮ

Управа УМ запросила архітектора Юрія Савицького, співвласника фірми архітекторів у Нью-Йорку, дослідити можливості та вартість перебудови. Висновок: архітектурно-інженерна аналіза показала, що будинок структурально надається до перебудови. Нове приміщення може задовольнити потреби УМ і в ближчі роки і в XXI столітті. В Музеї будуть просторі виставковий зал, аудиторія, мистецька галерея, бібліотека, фондосховище, музейна крамничка, приміщення для працівників Музею.

Перебудова буде коштувати від трьох до трьох з половиною мільйонів доларів. Наша мета: якнайшвидше зібрати половину потрібних грошей — півтора мільйона доларів, тоді управа звернеться до архітектурної фірми, щоб розробити проєкт перебудови. Збирання грошей триватиме далі.

ЗБИРАЄМО, ЗБИРАЄМО...

Кампанію збирання грошей очолює Комітет розбудови Музею. Співголови

Комітету: Іван Винник, Ольга Гнатейко, Андрій Рак, члени — Лідія Білоус, Володимир Воловодюк, Ігор Гайда, Ірина Руснак, Мирон Руснак, Ольга Ставнича, Татяна Гершаковець, Оксана Третьяк, Марта Цимбаліста.

Управа УМ і Комітет розбудови певні, що справу спорудження в Нью-Йорку репрезентативного Українського Музею підтримають українці всієї Америки, уже діють комітети в стегах Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Коннектикат. Найактивнішим є комітет у Рочестері (Н. Й.) та околиці під головуванням Мирона Руснака. Його дружина, Ірина, музейно-мистецький реферант США, є активним членом Комітету.

Минулого року адвокат Андрій Рак, співголова Комітету розбудови Музею, почав проводити щорічну кампанію „Телетон” — збирати гроші по телефону. Було зібрано біля 50 тисяч дол. Незабаром почнеться друга фаза „Телетону”.

Ми не встановлюємо сум пожертв на будівельний фонд. Датки, які почали напливати від початку нашої збіркової акції — різні: від 25 до 25,000 доларів, чимало в сумі між 500 і 5,000 дол. Чекаємо, що професіонали молодшої і середньої генерації складуть більші пожертви. Комітет Розбудови чекає на їхню швидку допомогу.

Цінимо також „вдовину лепту” — дарунки від чисельних сеньйорів-пенсіонерів, які від часу заснування Музею його підтримують, а тепер складають датки на будівельний фонд. Нині серед членів Музею є коло 700 пенсіонерів. Їхні „вдовині лепти” напевне посянуть справу. На 31 березня в будівельному фонді було 174,000 дол.

ПРИЙМАЄМО НЕ ТІЛЬКИ ГОТІВКУ Й ЧЕКИ

Музей охоче приймає дарунки біржових акцій (шер), рухомого й нерухомого майна. Часом такі дарунки корисні для жертводавця з огляду на податкову систему.

Можна зголосити певну суму пожертви, а тоді сплачувати її поступово щомісячними, щоквартальними, піврічними чи річними рахунками.

І ПАМ'ЯТЬ ЇХ БУДЕ З РОДУ В РІД

На мармуровій дошці у вестибюлі нового будинку Музею будуть викарбовані імена щедрих жертводавців, завдяки яким був побудований будинок.

Поодинокі залі й кімнати будівників Музею, жертводавців, що склали значну суму грошей.

ЗНАЙОМИМО СВІТ З УКРАЇНСЬКОЮ КУЛЬТУРОЮ

19-го лютого ц. р. до Музею завітали понад 60 жінок з Європи, Азії, Африки, Азії, Південної Америки. Це були дружини амбасадорів різних країн до Об'єднаних Націй. Екскурсію організував Міжнародний Комітет Гостинності при Національній Раді Жінок, завдання якого — знайомити дружин дипломатів, що перебувають у Нью-Йорку з цікавими пам'ятками й музеями міста-вегетія. Ініціатором походу до УМ була Ірина Куровицька, перший віцепрезидент Ради, вільний член ексекютиви Союзу Українок Америки.

Любов Волинець, куратор етнографічної колекції Музею і директор його освітніх програм, коротко розповіла гостям про історію Музею і його поточну працю, зауваживши, що хоч приміщення Музею дуже маленьке, але в ньому йде велика робота.

Гості оглянули виставки Музею — скульптури Михайла Черешньовського та експозицію народного мистецтва. Їх почастили українським печеном, яке приготували кілька членок США. Також вони побачи-

Любов Волинець знайомить жінок з Музеєм.

ли фільм „Писанка” роботи Славка Новицького. Серед гостей була Бетті Геллінгер-Залцман, голова Міжнародного Комітету Гостинності і президент-ляврат Національної Ради Жінок, графиня Алісія Паолоцці, президент Ради, Діна Удовенко, дружина постійного представника України до ООН, Людмила Крижанівська, дружина його заступника, Марія Савчак, голова США. В зв'язку з тим, що Д. Удовенко мала незабаром повернутися з чоловіком на Україну, до неї звернулися з проханнями

НОВА ВИСТАВКА

21-го березня ц. р. відкрилася виставка „Символи охорони — українські писанки й рушники”. Це — наша традиційна Великодня виставка. Цього року наголос був на вишитих і тканих рушниках з усіх частин України. Куратор Любомир Волинець.

ЗАПЛАНОВАНА ВИСТАВКА

16-го травня ц. р. має відкритися виставка скульптури й картин Олександра Архипенка та картин Олександра Грищенка з колекції Авдугіна Сумина і його покійної дружини Марії, які він присвячує цю виставку. Куратори: Богдан Певний (праці О. Архипенка) і Святослав Гордінський (картини О. Грищенка).

Адреса Музею: 203 Second Avenue New York, N. Y. 10003. Tel. (212) 228-0110

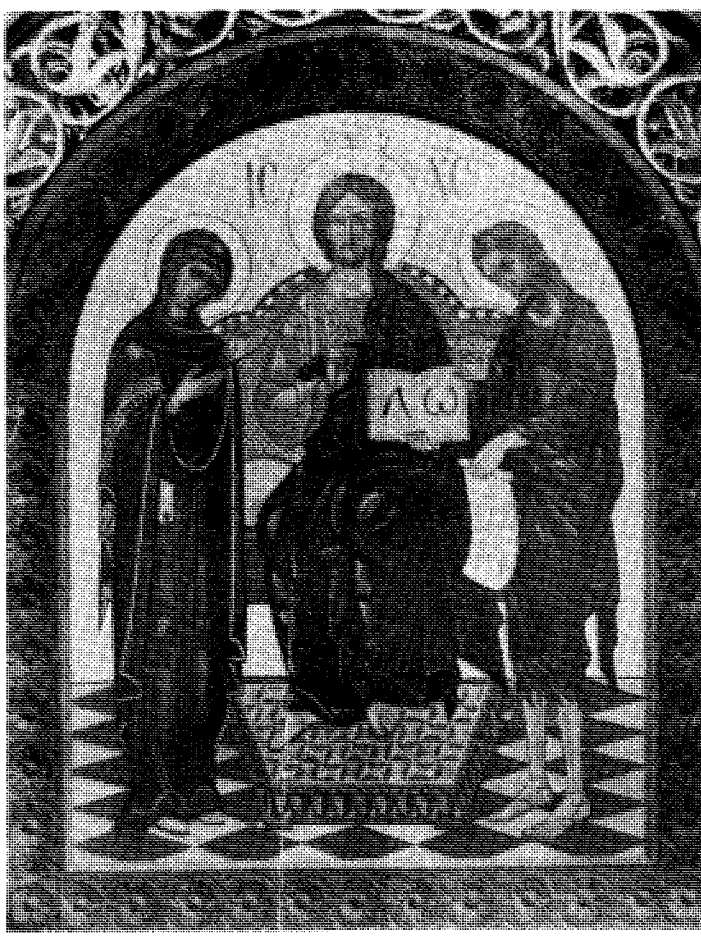
Музей відкритий від середи до неділі включно від 1-ої до 5-ої год. по полудні.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
Редагували: Стефанія Гнатенко і Любов Дражевська

ГОТУЄМО ВИСТАВКУ ІСТОРИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ

Петро Холодний мол. „Богородиця Одигітрія”.

Петро Холодний мол. „Христос і предстоячі” (ікона знаходиться в катодрі св. Володимира в Нью-Йорку).

лю в українському мистецтві. На виставці буде також експоновано малярство Холодного і його графіку. Відтепер про Петра Холодного підготує Святослав Новицький.

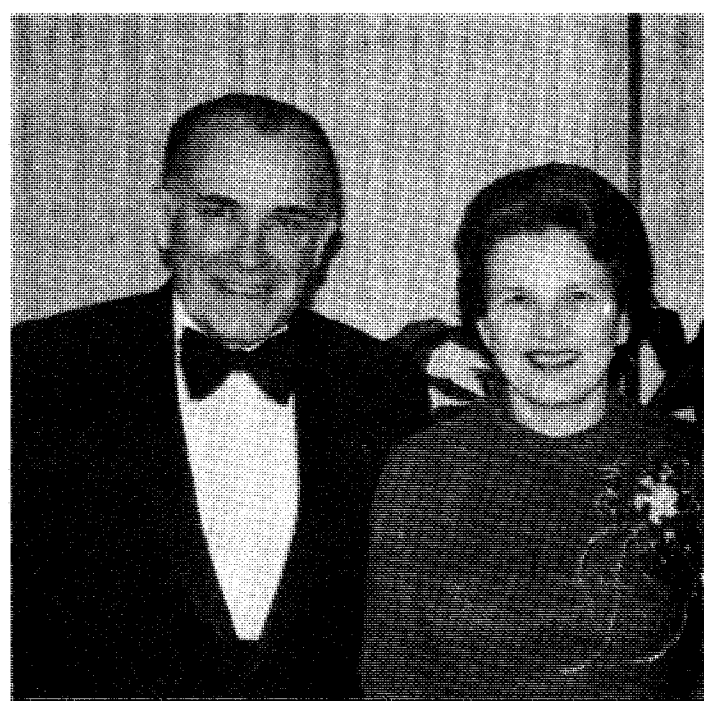
Комітет шанування пам'яті Холодного свідомий того, що основне завдання Музею сьогодні — зібрати кошти на перебудову будинку на Шостій вулиці, але не забуваймо, що збереження й експонування мистецької спадщини Холодного — це великий вклад в історію українського мистецтва. Тому Комітет уперто збирає гроші. В пресі було надруковано відозву Комітету, з'явилася стаття про підготовку виставки в Українському Православному Календарі на 1992 рік. Улаштування виставки і видання монографії, фотографування творів Холодного в церквах буде коштувати десятки тисяч доларів.

Гроші потроху надходять на 31-ше березня зібрано 1,677 дол. Значну частину становить „вдовина лепта” — пожертва від пенсіонерів. Віримо, що відгукнеться і молодша генерація і українські організації.

Чеки прохаємо висилати на адресу Музею, зазначаючи: Cholodny Fund.

БУДІВНИКИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Княжий дар з нагоди 15-ліття Музею

Анна і Володимир Рак.

В неділю 1-го грудня, під час святкування ювілею Музею Анна і мгр. Володимир Рак склали 11,000 дол. на будівництво нового приміщення для Музею. Цим латком вони збільшили свою пожертву до будівельного фонду Музею до суми 26,000 дол.

Мгр. Володимир Рак був віцепрезидентом Чайс-Мангеттен Банку, нині на пенсії. Він був і активним у Платті та НТШ, знаходить час і для Музею, уже багато років є членом Контрольної комісії Музею. На підставі перевірок, разом з іншими членами комісії, фінансових справ Музею, він твердить, що фінансова і загально-музейницька діяльність управи Музею заслуговує на моральну й матеріальну підтримку української громади.

Анна Рак була і є активним членом США, належить до 83-го відділу в Нью-Йорку. Очолювала майже всі ділянки праці управи відділу, багато років була касиром Окружної Управи СУМ. Нині безплатно працює канцелярії Головної Управи США. Крім того, як доброволець працює для Музею.

Ми вдячні родині Рак за їхню працю і щедри дари Українському Музеєві. Ще треба згадати, що їхні сини д-р Ігор з дружиною Сусаною і д-р Андрій з дружиною Таїсою є членами Музею і допомагають йому матеріально. Андрій Рак став одним з голів кампанії збирання грошей на Новий будинок Музею.

Новий тривалий фонд ім. Стефана й Івони Рожанковських

В УМ створено ще один тривалий фонд імені Стефана й Івони Рожанковських в сумі 10,000 дол. Тривалий (непорухливий) фонд, що нині їх загальна сума становить 531,652 дол., мають забезпечити майбутнє Музею, лише відсотки з них ідуть на поточну працю.

Адвокат С. Рожанковський був першим меценатом Музею, подарувавши йому в 1977 році 1,000 дол. В 1981 році був членом Екзекутиви (касіром) Музею. До будівельного фонду Музею подружжя Рожанковських пожертвувало 18,400 дол.

Іванна Рожанковська в 1974—76 роках була одним з найактивніших організаторів УМ, від 1976 р. до сьогодні є незмінним заступником голови Управи Музею. Годі тут розповісти про всю її працю для Музею. Коротко згадаємо деякі моменти. В 1973 році, коли Рожанковська репрезентувала в Екзекутиві УККА Союз Українок Америки, будучи заступницею голови Управи Союзу, УККА

вирішив купити будинок. З ініціативи Рожанковської, США запропонував стати співвласником будинку, щоб примістити в ньому збірку народного мистецтва.

Будинок на Другій Авеню в Нью-Йорку купили в 1974 році. Після ремонту будинку, США переніс до нього згадану збірку з Філадельфії. 2-го жовтня 1976 року був урочисто відкритий Музей, який у 1977 році був інкорпорований, а в 1978 році переданий громадській організації „Український Музей”.

Всі ці роки Іванна Рожанковська невтомно працювала для Музею. Лише згадаємо, що з її ініціативи в 1988 році УМ почав систематично висилати каталоги виставок до бібліотек та музеїв України і країн Західної Європи. У 1989 році Рожанковська їздила на Україну, нав'язала зв'язки з музеями Києва і Львова. Сьогодні І. Рожанковська і далі невтомно працює для Музею.

Подружжя Гойдишів збагатило будівельний фонд Музею

Д-р Володимир і Дарія Гойдиші, в день святкування 15-ліття Музею, склали пожертву до будівельного фонду в сумі 10,000 дол. Вони були також спонсорами ювілейної зустрічі в Генслі Готелі, на влаштування якої дали 3,000 дол. Сума їхніх попередніх пожертв — 3,825 дол.

Обидва Гойдиші здобули освіту в Америці і тут успішно працюють за фахом, одночасно були і є в українському світі, в українській громаді.

Володимир Гойдиш здобув ступінь доктора в нью-йоркському університеті в ділянках аеронавтики і астронавтики. Є президентом і співзасновником Корпорації для наукового обґрунтування раціонального використання навколишнього середовища. Був директором Науково-дослідного ла-

бораторії вивчення навколишнього середовища в Нью-Йоркському університеті. Д-р Гойдиш є автором сотень професійних доповідей і статей, його наукові публікації відомі фахівцям в усьому світі.

Дарія Гойдиш дістала в Нью-Йоркському університеті ступінь магістра з англійської літератури. Працювала редактором в американському видавництві, займалась журналістикою. Була власницею антикварної галерії. В минулому році почала працювати як доброволець в Українському Інституті Америки, завідую мистецькими виставками. Є членом управи Українського Музею, належить до 113 відділу США.

Подружжя Гойдишів має одну доньку Магду, студентку Нью-Йоркського університету.

Підготувати виставку творів Петра Холодного мол. справа не проста і потребує багато зусиль і коштів. Щоб як організувати цю виставку, треба організувати фотографування ікон Холодного з іконостасів, витравів та мозаїки у численних українських православних та католицьких церквах в Америці. Це справа історичного значення. Частину кольорових фотографій (великого розміру) буде експоновано на виставці в нашому Музеї, а пізніше меза Нью-Йорком, головним чином на Україні. Ці фотографії будуть уміщені в монографії про життєвий і творчий шлях Холодного, яка має вийти на час відкриття виставки; пізніше ці фотографії можуть бути використані в книжках з історії мистецтва, з історії української мислоспори.

Треба собі уявити процес фотографування, скажімо, витравів у церквах, або високо розміщених ікон: висококваліфікований фотограф на риштуванні під стелею церкви, яскравосвітять прожектори. Скільки це буде коштувати? Але це треба зробити. Україна і світ повинні побачити творчість великого мистця, продовжувача візантійського сти-

Український Музей в Нью-Йорку потрібний Україні

Наше листування та розмови з чисельними гостями з України переконують, що Управа вибрала правильний шлях — всі зусилля спрямувати на спорудження в Нью-Йорку репрезентативного будинку Музею. Наші колеги-музейники в Україні пишуть і говорять нам, що Український Музей у Нью-Йорку саме тепер потрібний більше, ніж будь-коли в минулих роках. Нам кажуть, що, розбудовуючи Музей у Нью-Йорку, ми цим допомагаємо сучасній Україні — будемо своєрідне посольство українського мистецтва та культури в столиці політичного, фінансового та мистецького світу. Здобуваємо для української культури місце в світі.

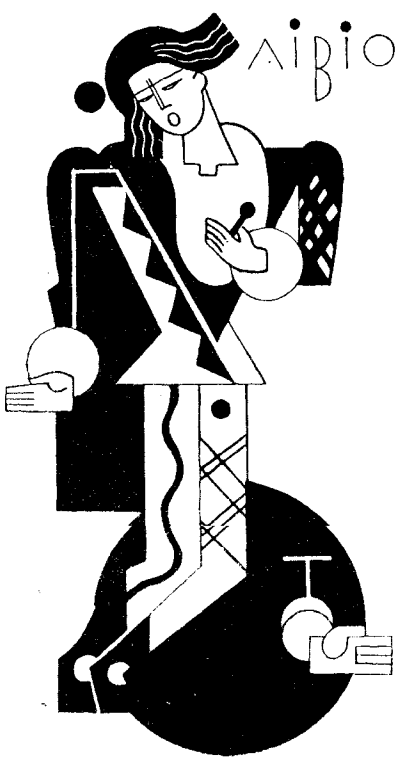
Ми всі знаємо, що Україна довгий час була герметично ізольована від мистецтва та культури західного світу. Тепер Україна відкривається. Український Музей поглинає контакти та співпрацю з мистецтвознавцями, мистцями та інституціями України. Відкриваються можливості, про які ми не давно і не мріяли. В нашому Музеї були твори таких видатних художників України, як Іван Марчук, Феодосій Гуменик, Любомир Медвідь, Валерій Гнатенко, Петро Грицик, Борис Буряк, Василь Лопата (він недавно виконав дизайн українських банкнотів, які тепер друкуються в Канаді). Музей спонзорував при-

їзд до Америки мистецтвознавців — д-ра Григорія Логвина та д-ра Дмитра Степовика. Етнограф Раїса Чугай (зі Львова) уже 8 місяців працює з нашою колекцією народного мистецтва. Тепер працює етнограф Михайло Селівачов з Києва. Майже півтора місяці пробув з нами Андрій Новаківський, директор Національного Музею у Львові. У своєму привітанні з нагоди 15-ліття нашого Музею написав: „Ваших 15 років — це сподвижницькі цеглини у справу мистецького відродження нашого народу й незнищенності його „духу“ вдома й на всіх континентах, де тільки є наші сестри й брати”. Гості з України часто пишуть добрі слова в книжку відвідувачів.

Павло Ковжун. Оформлення збірки творів Осипа Маковея, 1923 р.

Йде підготовка виставки „Художнє оформлення книги 20-тих — 30-тих років на Україні”.

Святослав Гордінський.

Роберт Лісовський. Оформлення обкладинки для каталогів ГДУМ (гуртка дітяч українського мистецтва) Львів, 1924 р.

Павло Ковжун. Заставка.

ПЕРЕСУВНІ ВИСТАВКИ

Велика пересувна виставка нашого Музею „Українське народне мистецтво” в листопаді 91 р. — лютому 92 р. відбулася в Roberson Center of Arts and Sciences у Бінгемтоні (Н. Й.). Раніше цю виставку було експоновано в кількох містах Америки, зокрема в Трентоні (Н. Дж.) і Мілкові (Висконзін).

Виставка „Історія української імміграції в Америці — збереження культурної спадщини” заплановано експонувати на Україні. Цю виставку експоновано у нашому Музеї в 1984 році, пізніше вона побувала в кількох містах Америки.

Виставка дитячих рисунків „Давні традиції — молодий погляд. Українські народні скарги очима дітей України й діаспори” експонується від 2-го березня до 2-го травня ц. р. у Балч-Інституті етнічних студій у Філадельфії. Раніше виставку експоновано у Мідобері (Вермонт). Її спільно організували Центр побуту та організації „Обмін дитячим Мистецтвом (Вермонт) у співпраці з УМ.

Роберт Лісовський. Оформлення обкладинки для каталогів ГДУМ. Львів, 1927 р.

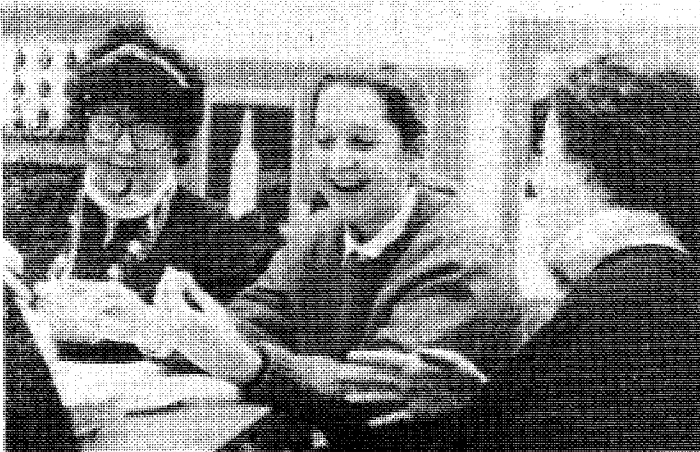

Кость Присяжний. „Миколаївська церква село Сколів, 1775 р. Бучацький р-н”. 1975 р. ліногравюра.

ОСВІТНІ ПРОГРАМИ МУЗЕЮ

Заняття курсів вишивання. Курси, на яких викладала Л. Володінська, діяли в січні—березні 92 р., училося коло 20 жінок.

Відбулося три заняття курсів виготовлення герданів, якими керували Лариса Зелік і Тана Кейс.

 SEPCORP *International, Inc.* Богдан Крижанівський — президент

25 Mountain Pass Road, Hopewell Junction, NY 12533 USA

Kiev Main Office/Showroom: UKRAINE 252011, Kiev-11, Panasa Myrnoho, 19 • Tel. (044) 290-43-46

Три доповіді неамериканців на громадському форумі

НТШ в Нью-Йорку

В рамках програми громадського форуму НТШ в Нью-Йорку в лютому 1992 року відбулися три виступи закордонних гостей. 8-го лютого доповідь виголосив Вольф Москович, завідувач катедри дослідів славістики Єрусалимського університету, 14-го лютого доповідав Олександр Грушевський, соціолог-демограф з Московського університету, 28-го лютого виступив Мирослав Маринюк, один із засновників Гельсінської Групи, довготривалий політичний в'язень, а сьогодні викладач філософії Дрогобицького педагогічного інституту.

У доповіді на тему „Україна й Ізраїль” Вольф Москович коротко переглянув світла й тіні взаємовідносин між двома народами в минулому, висвітлював характер сучасних зв'язків та спробував оглянути перспективи співпраці між двома державними народами в майбутньому. Відносно першої теми доповідач ствердив, що у відносинах в минулому є моменти світлі й є моменти, якими годі гордитись. Це стосується й жидів України.

Сьогодні Україна, із призначенням зазначив доповідач, дуже успішно розв'язує проблему українсько-жидівських відносин. Рух і українські демократичні партії зайняли становище рішучого осуду антисемітизму. Завдяки цьому російська цювіністична організація „Пам'ять” не могла розвинути свою діяльність в Україні. З цієї причини не слід дивуватися, що емігранти з України до Ізраїля сьогодні залишилися в Україні, тому що вони представляють висококваліфіковану верству суспільства. Доповідач висловив припущення, що в майбутньому жиди будуть повертатись з Ізраїля в Україну.

Вже від років, продовжував доповідач, українсько-жидівські відносини відзначаються особливою приязню в середовищі науковців в діаспорі. Про це свідчить ряд наукових конференцій в Ізраїлі, в Америці й Канаді. Дуже багато школи, зауважив доповідач, приніс суд

над Іваном Дем'янюком. Не можна не бачити, що деякі жидівські організації наголошують на помсті. Відколи виник чинник української державності, він безперечно буде злагіднювати відносини між двома народами. Доповідач передбачає великі перспективи діяльності науковців у сфері технології.

У своєму виступі молодий науковець з Москви Олександр Грушевський подав цікаві інформації про українську діаспору в колишньому Советському Союзі. За останнім переписом населення (1989) на території СНД поза межами України проживає більш ніж 6 мільйонів українців, їх переважна більшість (60 відсотків) мешкає в Росії, 16 відсотків у Казахстані. Велика кількість українців зосереджена також в Узбекистані, Молдові, Білорусі, Кіпрізі, а взагалі немає жодної республіки, де б не існувало помітної кількості українського населення. Навіть в маленькій Литві 44,000 українців.

Українська діаспора в СНД, зазначував доповідач, сьогодні доволі розпорошена та дуже різноманітна. Значна її частина ідентифікована або зрусифікована, особливо в республіках, які самі зазнали нищівної русифікації (Білорусь, Казахстан, Молдова). Асиміляційні процеси найбільш помітно відчувалися в російських містах, але й у переважно сільському районі Північного Кавказу за 1926 - 79 роки українське населення скоротилося з 2,6 мільйона до 0,6 мільйона осіб. Поруч з тим, існують значні прошарки людей, які відчували себе українцями, не беручи під увагу, чи вони бажали залишатись громадянами тих республік, в яких мешкають, чи бажали у майбутньому повернутись в Україну. Ці групи українців докладають значних зусиль, щоб налагодити українське життя поза межами України, вирішуючи перш за все проблеми, пов'язані із задоволенням національно-культурних потреб. Сьогодні українські громади діють вже по різних республіках та регіонах, починаючи від прибалтійських країн до Далекого Сходу. Найбільші проблеми — це брак необхідних підручників і приміщень для шкіл. Але, під кінець підкреслив доповідач, зусилля з боку громад при все більш міцній підтримці Української Держави, дозволяють сподіватися на добре майбутнє, при збереженні демократичних

тенденцій політичного розвитку СНД.

У доповіді на тему „Молодь і духовне відродження України” Мирослав Маринюк спочатку зупинив свою увагу на правім крилі націоналістичної молоді, яка пов'язана із організацією СНУМ. Ця група у своїх програмах і публікаціях наголошує пріоритет держави над людиною і прославляє дух сили. Хоч це кількісно і незначна частина молоді, вона своїми несприятливими програмами і голосними кличами звертає на себе увагу кореспондентів в Україні, а нерідко і на Заході.

Від неї різко відрізняється молодь, яка пов'язана із групою „Студентське Братство”, популярно знане як „Інтелектуали”. Ця молодь вихована на демократичних ідеях дисидентів. Хоч ця група відзначається своєю поміркованістю, вона є готова і на рішучі, добре заплановані кроки. Як відомо, одним із них була успішна голодовка восени 1990 року. У своїх виступах ця молодь сміливо критикує політичних діячів в тому числі і своїх духовних батьків, якщо останні не прислуховуються до голосу молоді.

Є різножанова частина молоді, яка глибше вникає в актуальні питання життя, спрямовуючи свою увагу на економічні проблеми України, при тім гостро критикуючи повільні темпи впровадження ринкової системи. Згідно із міркуваннями цієї групи, країні сьогодні потрібні „люди буднів”, тобто висококваліфіковані спеціалісти у всіх ділянках економіки.

Четверта категорія молоді — це група, пов'язана із релігійним відродженням України, центром якого є об'єднання „Молодь Христові”. На думку доповідача, цей гурт релігійно настроєної молоді не проявляє великої активності. Пояснюють це тим, що їхню програму формували люди старої генерації, які не були способні увійти у складний світ молодих людей, покоління 1980-их років, на якому сильно відбився дух скептицизму і декадентства. Велика частина цієї молоді сьогодні перебуває у пошуках провідної ідеї. Для них молодих людей, згідно із твердженням доповідача, „воскресіння” не відбулося.

Після кожної доповіді тривала широка дискусія під вмілим провідом організатора програми форуму громадських вечорів при НТШ в Нью-Йорку, д-ра Василя Калиновича.

А.П.

Академія в честь ген.

Тараса Чупринки в Глен Спей

Заходами місцевого відділу ООЧСУ тут відбулася академія в честь головного командира УПА Тараса Чупринки — Романа Шухевича. О 10 год. відбулася Служба Божа в церкві св. Володимира, яку відправив парох о. Василь Штелець. У своєму слові про Т. Чупринку він сказав, що світло, яке запалили наші герої, ніколи не загасне і завжди було і буде дороговказом для грядущих поколінь. Кров, пролита героями, ніколи не застигне, що і є ознакою живучості, вічності.

Академію відкрив голова ООЧСУ Ярослав Гавур, який, вітаючи отця і присутніх, у вступному слові сказав, що сьогодні ми відзначаємо 42-гі роковини героїчної смерті головного командира УПА св. п. ген. Тараса Чупринки — Романа Шухевича. Головний командир, найчільніший воїн сучасної історії, який всі свої здібності, всі свої сили та знання, своє життя віддав визвольній справі і як головний командир воюючої України своєю героїською смертю, вірний присязі „Здобудеш українську державу або згинеш в боротьбі за неї”, згинув. Тепер безсмертного героя вшанували у Львові на його могилі.

Головний промовець Богдан Бродий у своєму виступі ознайомив присутніх з фактами з життя командира, які не всім були відомі. „Ми вшануємо пам'ять героя, який все своє життя присвятив боротьбі за волю і долю Батьківщини-України, — сказав він. — В тяжкі часи Світової війни головний командир очолював УПА, керуючи військами, виробляючи стратегію, тримаючи зв'язок з патріотичним населенням, використовував всі можливості для ус-

пінної боротьби. Вміло по-в'язував теорію з практикою. Розробляв рейди успішного нападу на ворога. І коли ворог, бачачи інтенсивну загрозу зі сторони УПА, почав інтенсивний напад, командир дав наказ іти в підпілля. Боротьба з ворогом не припинилася. Західний світ був байдужий і не допоміг в цій нерівній боротьбі. Поляг герой, але слава про нього вічна”.

Останні хвилини життя командира описує Галина Дидик. 5 березня 1950 року село Білогорща, де була криївка командира, було оточене відділами НКВД з усіх боків. Настав тихий зловіщий день, який віщував нещастя. І сталося. Та закатували тільки тіло, ідею ж неможливо вбити.

Юрій Шухевич, син командира, описує свою зустріч з батьком у в'язниці. Члени НКВД закували Юрія в кайдани і повезли до тюрми, де в гаражі на соломі він побачив накриту покривалою силуету людини. „Значить мертвий. Один з НКВДістів підняв покривало. Батько лежав у вивізаній сорочці. На грудях медальок Матері Божої. Обличчя і груди закривавлені, але очі спокійно і впевнено задирили в даль. Стривався, щоб не плакати. Став на коліна, щоб поцілувати руку батька. Застигає крапля крові на скроні...”

За волю свого народу згинув людина, який ми ставимо немирущій пам'ятник. Реферат і нарис справили на присутніх велике враження.

Стефанія Наум віддеклямувала вірш Бабій „Безсмертному командирові”.

Академію закінчено національним гімном.

Людмила Гайдар

Збірник гімназії Ашаффенбургу

Колишні учні Ашаффенбурзької гімназії вже відбули три з'їзди, а останній 21—22-го вересня 1991 р. Про його перебіг і рішення вже розіслані обіймки до всіх друзів, що їх адреси були нам відомі. Однак є ще багато колишніх учнів, що ніколи не дали про себе знати, і нам залишається єдиний спосіб контакту з ними — за допомогою преси.

В нашому третьому з'їзді взяло участь небагато делегатів, що свідчить про брак великого зацікавлення спіланими зустріччями, і в перспективі історичних подій в Україні це до деякої міри оправдане.

Тільки не слід забувати, що у нас є певна відповідальність перед діаспорою: що за нами, колишніми учнями Ашаффенбурзької гімназії це лежить несплачений борг. Не лякайтесь — він не в грошах, хоч не менш важливий. Це наш моральний борг.

Ще на другому з'їзді вирішено видати хоча б скромний збірник про нашу гімназію, а також подати статтю до енциклопедії української еміграції. Ця відповідальність лежить на нас, колишніх учнях Ашаффенбурзької гімназії.

Видання збірника є нашою повинністю, бо єдиний спосіб виявити наше признание і вдячність нашим професорам за їхню віддану працю з українською молоддю в таборах, тобто з нами.

Оце і є той моральний борг, що тяжить на нас. Уявіть собі лише, що було б, якби у наших таборах не було українських гімназій? Скільки з нас попало б до

німецьких середніх шкіл, а зокрема до гімназій? Всі ми завдячуємо успіхам в наших професійних відділах праці наших професорів, що без належних підручників та шкільного устаткування зуміли передати нам знання та охоту працювати вперед.

Вони теж внесли великий вклад у наше національне виховання, що в дорослому віці зродило в нас почуття відповідальності перед нашою далекою Батьківщиною України.

Ми дуже зацікавлені у збиранні матеріалів про нашу гімназію, і неелегко буде їх розшукати. Сподіваємося однак, що всі колишні учні гімназії і рідні наших професорів відзвуться на наш заклик і пошлють інформації. Зокрема потрібні знімки та життєписні дані про наших професорів.

На третьому з'їзді було вирішено, щоб організаційний комітет залишився в тому самому складі. Обов'язки редактора збірника взяв на себе друг Богдан Бойчук. Також вирішено не скликати більше з'їздів, а присвятити всю увагу виданню збірника.

З огляду на те, що деякий час на терені таборів Ашаффенбургу працювали дві гімназії — в таборі Ля Гарде 1945 р. була заснована одна гімназія, а в 1946 р. до табору Піонер перевезено гімназію з Швайнфурту, яка у 1947 р. з'єдналася з першою, тому нам потрібні дані про обидві гімназії і про склад їхніх професорів.

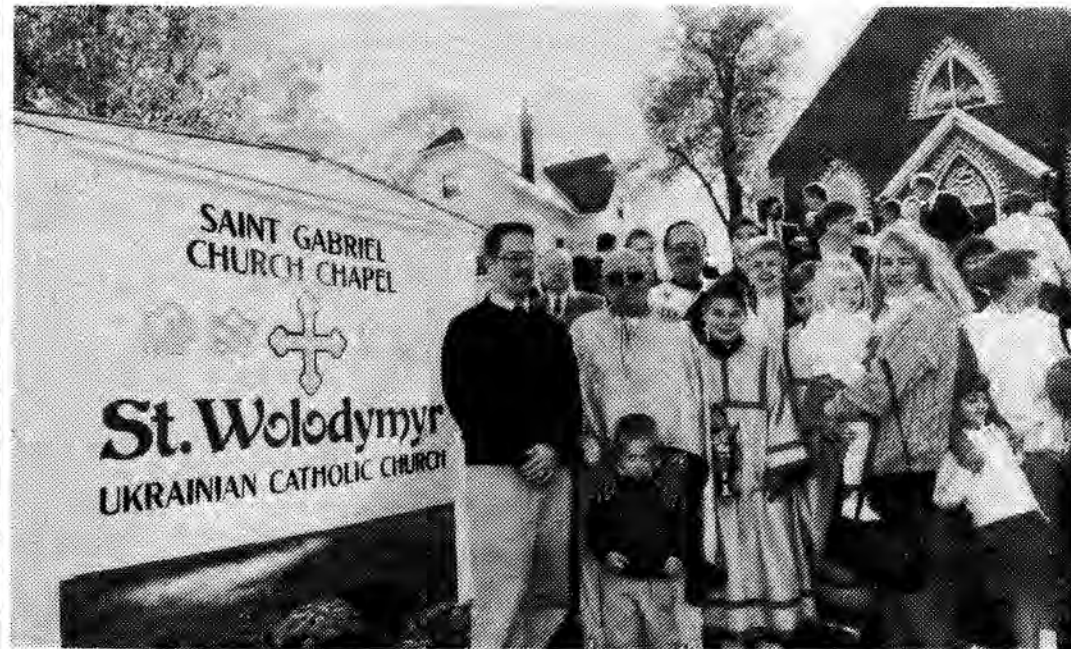
Простимо також колишніх жителів ашаффенбурзьких таборів, що знають осіб як інститутів, де можна б дістати потрібні нам інформації, повідомити нас про це.

Всі інформації про обидві гімназії просимо пересилати до редактора збірника, друга Богдана Бойчука на адресу: Bohdan Boychuk, 5998 Palisade Ave, Riverdale, N. Y. 10471.

Роман Коцмомак-Дигдало

10-ліття української католицької церкви

св. Володимира в Марлборо

Отець А. Борса та парафіяни церкви св. Володимира після посвячення таблиці з новою назвою церкви в Марлборо, Н. Дж.

Парафія св. Володимира почала існувати завдяки кільком українським родинам, що мешкали в околицях Голмделі, Марлборо, Матаван та інших місцевостях. Ініціаторами цих перших кроків створення парафії були Галя і Володимир Лойки, Люба і Данило Біловушки, Оксана і Михайло Мишишини та Люба і Володимир Касіяни.

Потреба створення нової парафії була необхідна. Молоді українські родини, що жили в цій околиці, старалися, щоб їхні діти виховувалися у своєму обряді і мали можливість кожної неділі бути на Службі Божій, що відправлялася українською мовою. До цієї невеликої групи з часом приєдналося більше родин, що жили в цій околиці.

На прохання цієї групи о. шамбелян Антін Борса погодився відправляти Божественну Літургію в своєму домі. Першу Службу Божу він відправив 5-го жовтня 1980 року з участю 12 дорослих і дев'ятеро дітей.

Маленька громада з часом переросла приміщення в домі отця А. Борси. Виникла потреба на більше приміщення. У пригоді став парох американської церкви св. Гавриїла отець Коннелл, який народився у Філадельфії, недалеко нашої катедрі, і був особистим приятелем бл. п. Митрополита Йосифа Шмондока.

Він був добре ознайомлений з українським обрядом і вважав за свій обов'язок допомогти новій українській парафії. Отець Коннелл дав нам змогу відправляти Служби Божі у своїй новій церкві, збудованій в 1973 році. Після американських Богослужень ми мали церкву для нашого користування від 1:30 по полудні. Це був час, коли наші діти були на відпочинку і важко було всім відвідувати в цей час Службу Божу.

Отець Коннелл, побачивши ці труднощі, вирішив відновити будинок старої церкви св. Гавриїла, де від 1973 року не було відправ. Він відновив знищений будинок з вибитими вікнами, потрісканими стінами, без лапок, за свої гроші та віддав нашої парафії.

Першу Службу Божу отець Борса відправив в неділю, 13-го вересня 1981 року, в 12-й год. полудня з участю понад 80 осіб. 3 днем, коли Богослуження почали відправлятися в 12-й години, парафія почала зростати і церкву відвідувало щораз більше дітей.

На прохання о. пароха Антона Борси нову парафію присвячено св. Володимиру в Марлборо, Нью-Джерсі, шире дякуємо нашому дорогому отцю А. Борсі за його невтомну працю в нашій парафії, як рівно ж і велика подяка основникам цієї церкви.

Люба Біловушук

Солов'їний спів Полісся

Жагуча пісне України!
Через провалля й верховини
Пливе твій голос

У даль немеркнучу

Стоїть,
І той в житті повік

Не згине,
Кому вдалося в пісні жити!

Спів бандуристів завжди по-особливому хвилює слухача, збагачує пісенні скарби нашого народу, збережені у нашому національному інструменті бандури.

На сторінках „Свободи” ми мали нагоду вже записатися з існуючими на наших рідних землях різними ансамблями і капелями.

Було б великою кривдою, якби ми не згадали про квартет бандуристів з Рівенської області у складі Євгенія Висоцького, Наталії Грицай, Євгенія Ігнатова і Ніни Марчук, які, як висловився Анатолій Грицай, капелмайстер капелі, є однією з найяскравіших квіток у мистецькому вінку Рівенщини.

Усі вони були солістками Рівенської капелі бандуристів. Капельмайстер капелі відразу звернув увагу на їх непересічні здібності, зокрема, коли вони чотириголосно виконали „В надвечір” місцевого композитора Ярослава Калюха. Це була чудова в'язь їх голосів. Та пісня створила чарівне дійство, а присутні, які слухали її, одногласно ствердили, що народився мистецький ансамбль, якого вони ще не бачили.

Минуло вже понад чверть століття, як квартет бандуристів виступав не тільки на сценах Рівенщини, але й далеко поза її межами, по всіх закутках України. Вони

Квартет бандуристів Рівенської області.

демонстрували своє мистецтво з бандурою на найбільших сценах України і закордону. Вони дуже швидко стали переможцями конкурсів народної творчості „Карусель”, з успіхом репрезентували Рівенську область на міжнародному конгресі музикантів у Москві. Неодноразово виступали на головних сценах Києва і на республіканському телебаченні. З непересічним успіхом виступали в Білорусії і Болгарії, Польщі і Німеччині, на відкритій естраді разом з болгарськими, чеськими, польськими, кубинськими та німецькими мистцями.

Солов'їний спів ровенчанок записаний на платівках московських і ленинградських фірм „Мелодія” та інших.

За виступи у Києві під час творчого звіту мистців художньої самодіяльності Рівенський квартет був нагороджений почесною грамотою Президії Верховної Ради України.

Куди не глянь, скрізь видно величезні успіхи квартету. Однак, не всім відомо,

якою ціною вони здобували свої успіхи.

У репертуарі бандуристів понад 100 пісень українських народних, місцевих самодіяльних композиторів, інших народів світу. В одній із таких пісень є такі слова: „Щасливий той, хто міг життя прожити, і добрий слід лишити по собі”.

Для бандуристів ці слова набувають символічного значення. Це непересічна, яка увічнює двадцятип'ятирічний пісенний шлях ансамблю.

Чи гудуть замітлі, чи юний травень білоцвітний вирве в садах, чи ліго видзвонює золотим зерном, вони збираються на проби і допізна дзвенить бандура, лунають чарівні мелодії. А вранці кожна з них поспішає на роботу: Наталія Грицай — давати лекції фортепіано в музичній школі, Євгенія Ігнатова та Євгенія Висоцька — теоретичні предмети в дитячих музичних школах, а Ніна Марчук — викладати хорові предмети в педагогічному інституті.

М. Чорний-Досічук

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ”

Адміністрація „СВОБОДИ” запрошує Вшановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найдаліші закутки світу.

Великий тираж „СВОБОДИ” та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ЦІНИ ОГолошень

1 цаль через 1 шпальту \$ 7.00	4 цалі через 2 шпальти 40.00
1 цаль через 2 шпальти 10.00	5 цалів через 2 шпальти 50.00
2 цалі через 2 шпальти 20.00	6 цалів через 2 шпальти 60.00
3 цалі через 2 шпальти 30.00	та в інших розмірах

Оголошення приймається

до 10-го КВІТНЯ 1992 р. за новим і старим стилями. Зголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилають до:

„СВОБОДА”

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

В справі святочних оголошень до поодиноких осіб і підприємств

адміністрація телефонувати не буде.

Митрополича катедра
Святого Великого Князя Володимира
у Філадельфії, Па.
і всі парафії Філадельфійського
Деканату УПЦеркви в ЗСА
вітають а днем народження
Святого Патріарха Київського
і всієї України
і Митрополита УПЦеркви в ЗСА

МСТИСЛАВА І
На многи літа, Отче Патріарше!

Крайова Управа СУМ в Америці
запрошує українське громадянство та молодь на

**КОНГРЕСОВИЙ
БЕНКЕТ**
з нагоди
**ХІУ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ
СУМ**
який відбудеться
в суботу, 2-го травня 1992 р.
на Оселі СУМ в Елленвіл, Н. Й.
Коктейль — 6-та год. веч.
Бенкет — 7-ма год. веч.
Після бенкету відбудеться

ЗАБАВА
Грає оркестра „ЧАРІВНІ ОЧІ”

Квитки можна набувати до 25-го квітня
у канцелярії КУ СУМ: (212) 477-3084

Українська Американська Координаційна Рада
і
Український Конгресовий Комітет Америки
запрошують українське громадянство взяти участь в

БЕНКЕТІ
в пошану
генерал-полковника
КОСТЯНТИНА МОРОЗОВА
Міністра Оборони України
Бенкет відбудеться в суботу, 18-го квітня 1992 р., о год. 6-й веч.
в готелі Шератон при 7-й авеню і 53-й вул. в Нью Йорку
Вступ 100 дол. від особи

Ведучий бенкетом —
генерал американської армії **МИКОЛА КРАВЦІВ**

Зголошення з чеками просимо висилати на адресу:

Ukrainian Congress Committee of America 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003 (212) 228-6840	Ukrainian American Coordinating Council 142 Second Avenue New York, N.Y. 10003 (212) 505-1765
---	---

Зголошення просимо надсилати до 13-го квітня.
Особистих запрошень не буде розсилатися.
Дохід призначений на вояків-інвалідів в Україні.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

**ЗБУДУЙМО ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ
ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬОВІ
ЯК НЕ ТЕПЕР — ТО КОЛИ???**

ДОПОМОЖІТЬ І ВИ ВАШОЮ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ ПОКРИТИ КОШТИ ЙОГО БУДОВИ, якого СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ відбудеться і ще цього року, в ПЕРШУ РІЧНИЦЮ відновлення ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.

Всі ЖЕРТВОДАВЦІ від 25 дол. в гору одержать ПОСВІДКИ для податкових цілей, а крім цього на поштові пам'ятники будуть прикріплені ПРОПА-М'ЯТНІ ТАБЛИЦІ з їхніми іменами і прізвищами в такому порядку:

ПОЧЕСНІ ФУНДАТОРИ: \$2,000; МЕЦЕНАТИ: \$1,000; ПАТРОНИ: \$500; ДОБРОДІ: \$250; СПОНЗОРИ: \$100; ЖЕРТВОДАВЦІ \$1,000 і більше одержать крім цього даром мініатюру статуї поета, відлиту по мистецтві в бронзі.

ЖЕРТВОДАВЦІ \$10,000 і більше одержать додатково безплатно квиток на літак до Львова і назад та побут в готелі і будуть включені до ПОЧЕСНОЇ ПРЕЗИДІЇ відкриття пам'ятника.

ВАШУ ПОЖЕРТВУ просимо прислати нам на наступну адресу:

UKRAINIAN COMMITTEE
FOR TARAS SHEVCHENKO MONUMENT
IN LIVIV
2150 Bloor St. W., Suite 98-A
Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8
Телефон Комітету: (416) 239-4407 і (416) 255-8604
На вашому чеку просимо зазначити:
T. SHEVCHENKO MONUMENT IN LIVIV

ЩИРО ДЯКУЄМО ВАМ НАПЕРЕД за вашу щедрю пожертву, якою і ви причинитеся до побудови цього монументального пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у Львові, столиці Західної України, якого СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ стане великою ВСЕ-УКРАЇНСЬКОЮ МАНІФЕСТАЦІЄЮ єдності нашо-го народу на рідних землях і української діаспори.

Макета статуї Т. Шевченка до комплексу пам'ятника поетові у Львові, автори — Андрій і Володимир Сухорські, Львівяни.

Торонто-Нью Йорк, в березні 1992 р.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ
з доручення Львівської Міської Ради Народних Депутатів:

Д-р Василь Іваницький, голова
о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ, секретар
Роман Грицина, скарбник
Валентина Родак, секретар

Свято Т. Шевченка в Глейн Спей

„Будеш, батьку, панувати поки живуть люди”. Хор співає невмирущий „Заповіт”.

Свято відкрив голова відділу УККА д-р Андрій Шуль, який підкреслив, що наш Великий Кобзар, поет-лірик і непересічний майяє для нас світочем, провідником і прикладом, як треба, не згинаючись, не підкорюючись, боротися за свою долю, волю, за рідну Україну.

Святочню доповідь виголосила Ольга Линник. Вона пригадала нам, що вже минуло 178 років з дня народження велетня нашого народу, але його слова, його думки завжди живуть з нами. Його постать, його твори є в кожній хаті, де знаходиться українська душа. Його ідея, слово були сильним і переконливим знаряддям, бо він сам страждав, був поневолений, гнаний, переслідуваний. Його страждання були стражданнями українського народу, поневоленого люду, який не міг випростуватися під гнітом московської імперії. Та Шевченко своїм словом кликав свій народ до боротьби, до спротиву. Т. Шевченко запалив світло, яке горить вічним полум'ям і ніколи не згасне. Збулося пророчтво поета: Україна піднялася, постала і має свою власну державу. Москва корчиться і не хоче випустити лакомий кусок, який вона звикла визискувати. Але українсь-

кий народ зрозумів, що тільки „в своїй хаті своя правда і сила, і воля”. Збулися слова Пророка, борі-теся поборете, вам Бог помагає”. Нашим завданням тепер разом, спільними силами, в згоді будувати свою власну українську державу, — закінчила Ольга Линник.

Наші молоді артисти Маринка і Сергій Штелени мелодійно проспівали пісню „Поклін тобі, Тарасе”, акомпанювала на бандурі Т. Лихолай.

Вокальний ансамбль слова і пісні виконав монтаж, який склав і підготував керівник групи Ярослав Гавур. Монтаж складався з трьох пісень: „Рече та стогне”, „Дніпре, батьку наш” і „Живи, Україно” і переплітався словами з творів Т. Шевченка. Солостка Т. Лихолай виконала „Три поради” і „З далекого краю” при власному супроводі на бандурі. Взяку музичних творів на піано виконав д-р А. Шуль. Місцевий хор виконав „Дніпро реве” і „Сонце заходить”. Диригент інж. Осип Галій, музичний супровід Герти Гріняк.

Свято закінчено національним гімном.

Людмила Гайдар

ВИСТАВКА ПИСАНОК

Колумбус, Огайо. — В неділю, 12-го квітня, о год. 2:30 по полудні в приміщенні Ветстовн бібліотеки, 3909 N. High St., відбудеться відкриття студентської виставки мистецтва на тему, „Новий світ символікою писанки”. Виставлятимуть учні середніх шкіл центрального Огайо. Їхні учителі бідували курс по історію писанки й техніку її писання, яку провели мисткині Тана Осадас і Ака Перейма 8-го лютого ц. р. Виставка складатиметься з найкращих праць, яких вибере журі з понад 100 студентських експонатів. Виставка і курс організовані Українським Культурним Товариством Огайо і є офіційними складниками святкування на відзначення 500-ліття відкриття Америки Колумбом. За дальшими інформаціями слід звертатися до Марії Гаврилюк Гордон на число (614) 436-5626.

Торг...
(Закінчення зі стор. 1)

даються в оперативне підпорядкування командувачу стратегічними силами СНД.

Міністерству оборони України наказано організувати безпосередню, а для стратегічних сил адміністративне, управління всіма військами, розташованими на території України та забезпечити їх постійну бойову готовність і дотримання військової дисципліни.

Адмірал Касанов 7-го квітня виступив на пресовій конференції у Сестополі й заявив, що Чорноморська флотія належить до стратегічних сил, тому вона є спільною флотією СНД і виконуватиме накази тільки командувача СНД. Касанов також заявив, що не уповноважений вести переговори про розподіл Чорноморської флотії і передачу частини її України.

Згідно з заявою головнокомандуючого СНД Є. Шапошнікова на з'їзді народних депутатів Росії, президент Росії Борис Єльцин 7-го квітня підготував указ про переведення Чорноморської флотії під юрисдикцію Росії, під який покищо поставили лише свої ініціали Єльцин і Шапошніков.

Інтелігентне...
(Закінчення зі стор. 2)

вже методу протидії гравітації, а можливо, навіть, що Айнштейн помилився і вони винайшли швидкість більшу від швидкості світла. Проблема і питань, як бачимо дуже багато! Але, покищо, проблема життя поза межами землі та можливість комунікації з ним лежить, на жаль, тільки у сфері наших мрій і невідомо чи вона колись стане дійсністю!

Норт Порт допомагає Україні

Річні загальні збори комітету допомоги Україні в Норт Порті, Фльорида, відбулися 12-го березня при численній участі членів-жертводавців. На зборах з коротким словом звернувся до присутніх голова центрального комітету д-р Богдан Бурачинський. Він зробив огляд допомогової акції по сьогодні. В загальному ми мали значні успіхи: фінансували пропагандивну акцію перед референдумом і в цей спосіб в якійсь мірі причинилися до його успішного завершення. У збірковій акції Норт Порт вив'язався дуже добре. Хоч тут проживає небагато поселенців, наш терен є на першому місці, а також загальною сумою недалеко за першунями.

Д-р Б. Бурачинський висловив признання громаді і комітетові. Перебрано нову управу комітету під новим провідом д-ра Володимира Короля при незначних персональних доповненнях. Д-р Бурачинський мав також окрему доповідь для громадянства в Осередку св. Андрія. Він поін-

формував про проведену збірку для допомоги Україні, зокрема у зв'язку з допомогою перед референдумом і детально про те, куди і на що зужито гроші. Прелегент насвітлив також останні події в Україні, Уряд під провідом президента Леоніда Кравчука має у своїй діяльності значні труднощі. Наша країна має невичерпні багатства та сприятливі кліматичні умови, тому господарські труднощі в короткому часі вдасться усунути.

Життєві умови в Україні тепер ліпші, ніж в Росії і дипломатичні зв'язки зі зовнішнім світом розвиваються корисно. На черзі — заснування амбасад і консулатів, зокрема в Америці. Українська еміграція мусить прийти з допомогою нашої урядової. Потрібно не тільки матеріальної допомоги, але також у вишкіль кадрів, передусім дипломатичного персоналу. Завдання еміграції дуже серйозні і вимагають докладного плану майбутньої нашої акції.

П. Турула

Св. п. В. Сім'янів

На американській землі, у Філадельфії, далеко від Батьківщини, виросла ще одна дорога нашому громадянству могила. В суботу, 15-го лютого, відійшов від нас заслужений скульптор, член Філадельфійського Відділу ОМУА, автор мемуарних споминов про визвольні змагання, довголітній член Головної Управи і Відділу ОБВУА у Філадельфії інж. Валентин Сім'янів. У понеділок, 24-го лютого, громада Філадельфії відправила на вічний спочинок заслужену людину, яка невтомно працювала ціле своє життя для українського мистецтва і культури.

Валентин Сім'янів народився 23-го квітня 1899 р. в слободі Великий Бурлик на Харківщині. В 1917 р. залишив середню школу і вступив у кінну сотню Першого козацького полку ім. Б. Хмельницького, а потім служив у Першому кінному полку Чорних Запорозжів. В 1920 р. був інтернований у польських таборах, а в 1923 р. переїхав до Чехо-Словаччини. Там доповнив свою середню освіту і продовжував студії в Українській Господарській Академії в Подєбрадах, яку закінчив у 1928 р. дипломом інженера-гідротехніка. У цій професії працював до приходу совєтської армії в 1945 р. З Чехо-Словаччини виїхав до Німеччини.

В Німеччині почав реалізувати своє мистецьке зацікавлення лекціями рисунка проф. С. Мако, а разом з цим захоплюється різьбярством і працював у студії скульптора Мирослава Баше. Рівночасно познайомився в таборі біженців в Ангсбурзі з мистцем Шраменком, архітектором О. Повстунком, скульпторами С. Жуком і А. Павлосем і там працював у майстерні мистців, поглиблюючи свої знан-

ня скульптури.

В 1949 р. приїхав до Америки і в Ньюарку, Н. Дж., зустрів колег за фахом і став членом Об'єднання Мистців Українців Америки, Відділу ОБВУА й інших громадських організацій. В 1957 р. став членом Ліги Мистців Америки і на праці у Військовому Інституті Патології працював аж до емеритурі. По емеритурі поселився у Філадельфії, де жив з родиною аж до смерті.

Протягом цього часу він брав участь у виставках своїх праць і дістав за свої мистецькі портрети студії, погруддя та медалі 4 нагороди.

Проживаючи у Філадельфії, був активним членом місцевого відділу ОБВУА і довголітнім членом Головної Управи ОБВУА, цікавився всіма проваями громадського життя, не забував про свій улюблений фак скульптури і мистецтва. Бо всі вони збагачували скарбницю українського мистецтва і культури, викорбовуючи у свідомості народу хто ми і чий батьків ми діти.

Покійний інж. В. Сім'янів, якого ми знали довгі роки в комбатантській організації ОБВУА, як людини прямолінійну, веселої вдачі, що вносив в наше організаційне життя певні соборності, дружності, співпраці, бо це були для нього засади громадської зрілості і виробленості, і які були дороговказом не тільки для нього, але і для нас, з яким ми мали нагоду працювати.

Провели ми у вічність дорогого нам побратима, а родині і дружині Олександрі висловлюємо наші глибокі співчуття в імені Головної Управи ОБВУА.

Осип Труш

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК У НЕДІЛЮ, 5-го квітня, лібійський диктатор Муаммар Каддафі виступив перед народом, назвавши резолюцію Ради Безпеки ООН щодо санкцій проти Лібії „хрестовим походом на іслам”, лібійські газети галасливо підхопили ці слова. Спостерігачі не виключають повторення безпорядків, які сталися в четвер, 2-го квітня, коли столичні студенти напали на амбасаді країн — членів Ради Безпеки. Тим часом міністри закордонних справ Європейської спільноти, які засідають у ці дні у Люксембурзі, заявили про свою готовність підтримати санкції ООН щодо Лібії.

У ВІВТОРОК, 7-ГО КВІТНЯ, до Іраку поїхали 27 інспекторів Міжнародного агентства в питаннях атомової енергії. Їхнім завданням є підготувати до ліквідації дослідний ядерний центр аль-Атір, розташований за 35 кілометрів на південний захід від Багдаду. Група інспекторів працюватиме в Іраку до 15-го квітня. Її керівник Дімітрі Перрікос заявив: „Незабаром ми будемо знати, чи є готові іракці виконати вимогу світової спільноти”.

У ПОНЕДІЛОК, 6-ГО КВІТНЯ, зі столиці ЗСА до Москви вилетіло 11 спеціалістів з ділянки сільського господарства. За плечима у кожного з них по 30 років практики. Заступник керівника американського Управління міжнародного розвитку, Ендрю Натсіос заявив, що ці спеціалісти поїхали на допомогу селянам Росії, Казахстану і Україні в рамках трирічної програми, на працю котрої Вашингтон виділив 30 міль. дол.

Відбудеться з'їзд колишніх учнів чортківської гімназії

Багато чортків'ян, зокрема колишніх учнів української приватної гімназії „Рідної Школи” ім. М. Шашкевича в Чорткові на рідних землях і в діаспорі вже від років носяться з думками про скликання загального з'їзду для відзначення вкладу цієї школи у розвиток освіти на західних землях України на протязі 33-ох років (від 1911 до 1944) та її заслуг супроти самої Чортківської округи в її культурному і політичному житті. Проте реальні плани в цьому напрямі пороблено щойно в вересні минулого року, під час відвідин проф. Дмитром Штогріном Чорткова, окремих українських організацій міста і передусім директора середньої школи ч. 1 (так вона зветься від часу поновної окупації Чорткова совєтською владою, тобто від березня 1944 року) Михайла В. Касківца. Ці плани набрали ще більш конкретної форми під час зустрічі абсолютів цієї школи з пізніх 1940-их років, які відбулась у Чорткові в жовтні 1991 року. Тоді обговорено деталі цього річного з'їзду й вибрано підготовчий комітет під провідом проф. Ігоря Грималюка.

Подібний підготовчий комітет створено також в діаспорі. В його склад входять: д-р Володимир Вілінський, д-р Степан Ворон, мгр Євген Гановський, д-р Наталя Григорчук, о. Остап Гошуляк, проф. Олександр Малицький, проф. Ірена Носик, д-р Павло Пундій, д-р Євген Рослицький, Ліда Соробей і проф. Дмитро Штогрин, голова комі-

тету. Комітет діаспори старасться відшукати якнайбільше колишніх чортків'ян, які бажатимуть взяти участь у цих святкуваннях, бо, як виглядає, це буде не лише свято чортківської гімназії, але культурний з'їзд цілої чортківської округи. Завданням цього комітету буде також придбати відповідну книгозбірню та інші речі, потрібні для розвитку нормального навчання у відновленій гімназії та старання з метою належно вивінувати красивий музей в Чорткові й допомогти іншим культурним і громадським організаціям міста, (це питання детальніше обговорюється у 2-му ч. бюлетеню „Чортків і Чортківщина”, який появляється під ред. Малицького, Пундія і Штогрина).

Самий з'їзд відбудеться в Чорткові у дніх від 28-го серпня до 1-го вересня ц.р. У програму з'їзду також входить: Богослуження, зложення вінків на збірні могили полеглих воїнів УСС-УГА під час славної Чортківської офензиви, студійна конференція, святочний концерт, прогулянка до історичних місць Чортківщини і зокрема зустріч з учнями школи в першому дні шкільного року й акт зміни середньої школи на Українську Гімназію „Рідна Школа” ім. М. Шашкевича.

Зацікавлених справами з'їзду проситься звертатися до голови комітету на адресу: Dmytro M. Shtohryn, 403 Park Lane, Champaign, Ill. 61820; tel.: (217) 356-9195

Д. Штогрин

Студії в Українському Вільному Університеті 1992 року

Ректорат УВУ повідомляє, що в літніх місяцях 1992 року відбудуться такі виклади:

I. Семестральні виклади:

Літній семестр Філософичного Факультету і Факультету Права і Суспільно-Економічних Наук для завершення студій магістерським або докторським дипломом починається 1-го липня і триває до 31-го серпня ц.р.

1. На Філософичному Факультеті передбачені такі групи: Мовно-Літературна; Історично-Географічна; Філософія; Психологія; Педагогіка; Соціологія і культура.

2. На Факультеті Права і Суспільно - Економічних Наук є такі відділи: Правничий; Економічний; Політичних наук.

Семестральна оплата: 800 нім. марок. Під час семестру можна досягнути від 9 до 12 кредитів. Студії в УВУ можна завершити, як вже сказано, магістерським чи докторським дипломом. Цього року вперше відбуватиметься також зимовий семестр від 14-го листопада 1992 року до 12-го березня 1993 року.

II. Інші програми:

1. Курси Педагогічного Інституту цього літа не відбудуться.

2. Виклади Українознавства для поширення і поглиблення знання про Україну в сучасному й минулому можна відвідувати на викладах обидвох факультетів у липні і серпні. Оплата: 200 нім. марок. На ці виклади можуть вписуватися не тільки студенти університе-

тів, але й учні вищих класів середніх шкіл та інші вільні слухачі. Після закінчення учасники отримують посвідки УВУ.

3. Курс української мови відбудеться від 13-го до 31-го липня. Він матиме 45 годин навчання і передбачений для тих, хто цілком не володіє або слабо володіє українською мовою. Оплата курсу — 300 нім. марок.

4. Курси німецької мови відбудуться від 13-го до 31-го липня. Оплата — 300 нім. марок.

Студенти УВУ мають знижену ціну в гуртожитку Рідної Школи на кошти проживання в Мюнхені. Приміщення і харчування виносить 200 нім. марок тижнево. Зголошення до гуртожитку мусять бути прислані до 31-го травня ц.р.; у випадку пізніших зголошень УВУ не відповідатиме за приміщення.

Докладні відомості про УВУ і цюгорічні виклади подаємо у програмі викладів УВУ. Хто хотів би отримати нашу програму або додаткові інформації, може звертатися на таку адресу: Ukrainische Freie Universität Pienzenauerstr. 15 D - 8000 Munchen 80 Tel. (089) 98 69 28

Хто потребує допомогу на покриття коштів студії в УВУ, може звернутися до Фондації УВУ в Нью Йорку. Адреса: Ukrainian Free University Foundation, Inc. Dr. Petro Goy 203 Second Avenue New York, NY 10003 U.S.A.

мгр Володимир Ленник, головний секретар УВУ

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВИЙ ЗБІРНИК

**НАРИС ІСТОРІЇ КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ
КАНАДИ В ТОРОНТО**

У ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТІАНСТВА НА УКРАЇНІ
СТОЛІТТЯ ПОСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ
І П'ЯТДЕСЯТИРІЧЧЯ ВІДДІЛУ КУК В ТОРОНТО

Редатор Василь Дюдок

Видання Конгресу Українців Канади в Торонто, 1991, друком
Бескид Графікс, стор. 589. Тверда обкладинка,
ціна 40.00 дол.

Можна набувати у книгарні Свободи.
Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язані доплатити до ціни
7% продажного податку.

У ПОНЕДІЛОК, 6-ГО КВІТНЯ робітники фірми Кейтер-піллер найбільшої в світі фабрики, яка виробляє будівельні машини, рішили продовжувати їхній п'ятимісячний страйк, відкинувши новий контракт фірми. Керівники профспілки Об'єднаних автомобільних робітників, членами якої є працівники Кейтерпіллер, захоплені єдністю своїх членів, бо тільки 300 із усіх 12,600 повернулося до праці, коли фірма видала ультимат і загрозила, що оголосить набір нових працівників. Але вони заявили, що не уважать це покідою. На їхню думку покіда буде тоді, коли керівництво Кейтерпіллер запропонує можливий до прийняття контракт. Аналітики твердять, що вислід цього двобою можуть бути далекосяжними, як для профспілок, так і для великих фірм.

Continental Venture Trading, Inc.
6333 N. Milwaukee Ave., Suite 105, Chicago, Ill. 60646, U.S.A.
Tel.: (312) 763-6944, (312) 774-1919, (708) 823-2349

ХАРЧЕВІ ПАЧКИ В УКРАЇНУ ТА БІЛОРУСІЮ
Доставка до 4 тижнів

ПАЧКА 1

10 lb. — Шинка	8 lb. — Риж
3 lb. — М'ясо каналкове	5 lb. — Мука
3 lb. 12 oz. — Саламі	10 lb. — Крупа гречана
4 lb. — Молоко в порошку	8 oz. — Кава розчинна
3 lb. — Жир, Кріско	2 lb. — Какао
96 fl. oz. — Олія	2 lb. — Горошок зелений
8 lb. — Макароны	200 пак. — Чай
2 lb. — Шоколад	

Вага без упакування 69 lb. Ціна з доставкою \$200.00

ПАЧКА 2

Включає товари з пачки 1 плюс сигарети "Winston" або "Marlboro" 30. Вага без упакування 71 lb. пачок. Ціна з доставкою \$242.00

ПАЧКА 3

10 lb. — Цукор	1.5 lb. — Шоколадовий сироп
10 lb. — Мука	3 lb. — Молоко конденсоване
3 lb. — Маргарина	5 lb. — Персич
3 lb. — Родзинки	3 lb. — Яблучний джем
3 lb. — Мак	2 lb. — Персич в сиролі
3 lb. — Печиво	4 lb. — Манка, "Фарина"
2 lb. — Халва	4 кус. — Мило купальне
2 lb. — Майонез	2 lb. 2 oz. — Вісяна крупа

Вага без упакування 53 lb. Ціна з доставкою \$150.00

ПАЧКА 4

Включає товари з пачки 3 плюс сигарети "Winston" або "Marlboro" 60 пачок. Ціна з доставкою \$230.00

Нові авта, меблі, пересилка грошей; нові та вживані речі \$1.60 за фунт, доставка гарантована за 6 тижнів.

Пачки та замовлення приймаємо на адресу:
5509 N. Menard, Chicago, Ill. 60630. Tel.: (312) 763-6944

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ
у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

Оголошення приймається тільки з 50% завдатком!

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ у щоденнику „Свобода“

1 інч через одну шпальту — за академіч. посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, ліквіди, банкет, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00
Оголошення на 3 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч з 3 шпальт)	\$10.00
Якщо до оголошення вкладається знімок — коштуватиме додатково	
Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти	\$10.00
Фоторепродукція на три шпальти	\$12.00

2 дні перед появою числа

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ в англомовному тижневику UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академіч. посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, ліквіди, банкет, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, можуть вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА

Телефонічно оголошення НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки КЛЕПСИДРИ напередодні похорону.

Посвідки заплачених рахунків за оголошення висипаємо тільки на спеціальне прохання.

BRAVO INTERNATIONAL, INC.
Cultural • Professional • Independent TOURS

Marta Fedoriv — President
1320 Hamilton Street • Allentown, PA 18102 USA • 215-437-4815 • FAX 215-437-6982

TOLL FREE from USA and CANADA 1-800-82-BRAVO or 1-800-822-7286

UKRAINE 1992

NO INVITATION NEEDED FOR VISA — 30 DAYS STAY VISA ISSUED UPON ENTRY TO UKRAINE

LOWEST FARES — AIR ONLY

AEROFLOT	To/From Kiev Direct flight	Travel by June 14 Travel June 15 — Jul-Aug	\$750.00 \$800.00
SABENA	To/From Kiev Thru Brussels Direct flight	Travel by May 31 Travel Jun-Jul-Aug	\$825.00 \$999.00
LUFTHANSA	To/From Kiev Thru Frankfurt Overnight in Frankfurt On return from Kiev	Travel by May 31 Travel Jun-Jul-Aug	\$1092.00 \$1204.00
LOT AIR	To/From Lviv Thru Warsaw Overnight in Warsaw Hotel Novotel — at airport	Travel by May 31 Travel Jun-Jul-Aug	\$999.00 \$1110.00
CZECHOSLOVAK AIR	To/From Lviv Thru Prague Overnight in Prague	Travel Jun-Jul-Aug	\$988.00

GROUP TOURS AVAILABLE ALSO — CALL OR WRITE FOR BROCHURE PRE-PAID AIRLINE TICKETS FOR FAMILY/FRIENDS FROM UKRAINE AVAILABLE — CALL TODAY.

В Міннеаполісі відзначили роковини Т. Шевченка

З нагоди 178-річчя з дня народження великого генія України Тараса Шевченка, в неділю, 8-го березня відбулася урочиста академія в аудиторії церкви св. арх. Михаїла в Міннеаполісі. Свято влаштували відділи УАКРади та УККА Міннесоти. Д-р Володимир Анастас відкрив свято вступним словом. Доповів на тему „Шевченко — борець за державну незалежність України“ виступив Антін Семенюк. Далі була деклямація Ольги Хоролець — „Шевченкові“, автор Олекс Гай-Головко. Ансамбль бандуристів молодечої організації ОДУМ виконав пісні „Зійшов місяць“, „Взяв би я бандуру“, „Гомін степів“ та „Думи мої, думи“. Світлана Прокоп'юк продеклямувала уривки з „Послання“ Т. Шевченка.

На закінчення виступив український хор „Дніпро“ під керівництвом Кіри Царградської. Акомпанювала Аня Гриневич. Хор виконав пісні на слова Шевченка „Думи мої“, „Доле моя доле“ (заспівувала Марія Гриневич і Таня Рязько), „Ой літа орел“ (Славомир Луців), „Бандуристи“ (Микола Денисенко), „Ой, одна я, одна“, „Заповіт“.

15-го березня в тій самій залі відбулося свято Шевченка, влаштоване українською православною школою при церкві св. Михаїла. Свято відкрила голова батьківського комітету Валентина Яр. Реферат про Шевченка прочитали учні Володимир Білий і Валя Ярмол.

Ось піднялася завіса, і на сцені з'явилися всі учні ук-

„КАРПАТИ“
УКРАЇНЬСЬКА ФІРМА ВІДПРАВЛЯЄ ПАКУНКИ З ОДЯГОМ ТА ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ

ШВИДКА ОБСЛУГА. НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
Телефонуйте, пишіть або зайдіть у:

„КАРПАТИ“

2020 W. Chicago Avenue Chicago, IL 60622 (312) 278-7353	600 6th Street Ambridge, PA. 15003 (412) 266-2711
---	---

ПРОСИМО ПАМ'ЯТАТИ:
ЯК ПОСИЛАТИ — ТО ЧЕРЕЗ „КАРПАТИ“

Річні збори 17-го Відділу УНСоюзу

Річні збори 17-го Відділу УНСоюзу при українській баптистській церкві у Бєр-віні, Па., відбулися 16-го лютого.

Збори відкрив голова Ан-тін Коцєпула, а молитву провів секретар Ярослав Бєльєн. Протокол з мину-лих зборів прочитав секре-тар 17-го Відділу Ярослав Бєльєн, а також представив звіт своєї праці у 1991 році, в якому зазначив, що Відділ нараховує 90 членів — з них: дорослих членів 63, в молодечому Відділі — 17, акцидентових грамот — 10.

Відділ пожертвував на льокальну радіопередачу в Чикаго 200 дол. і на Україн-ську Біблійну оселю у Кана-ді — 200 дол. В минулому році Я. Бєльєн придбав до Відділу 26 нових членів. За-кінчуючи свій звіт, секретар подякував всім, що співпра-цювали з ним, особливо голові Відділу А. Коцєпулі і пасторові Олексєєві Гарбу-зюкові та звернувся із зак-ликом до новоприбулих, щоб забезпечилися в УН Союзі; бо це є наша братсь-ка організація, яка допома-гає нашим братам на рід-них землях.

Була дискусія у справі новоприбулих, які приїхали з України до української баптистської церкви і щоб їм допомогти. Голова А. Коцєпула запропонував, а пастор О. Гарбузюк підтри-мав, щоб мати з ними зус-річ-семинар на тему допо-моги і вступу до УНСоюзу. Вирішено, щоб секретар Бєльєн з пастором О. Гар-бузюком вислали до всіх новоприбулих листи і при-значили одну суботу на цю зустріч, щоб їм усе выясни-ти про УНСоюз і чому нам потрібне таке забезпечення в УНСоюзі для себе і для родини. Вияснити їм, бо новоприбулі родини не зна-ють про життя й обставини

Jacques Hnizdovsky:
EX LIBRIS

Copyright by Stephanie Hnizdowsky, 1986, pp. 54.
Price \$35.00.

Hnizdovsky felt that the "ex libris is one of the most personal and intimate art forms. It requires close cooperation between the artist and the consumer, and the mutual respect on the part of each. It may be small in size, but certainly is not a 'small' art."

НОВЕ ВИДАННЯ
Микола Щербак:
„ЧЕБРЕЦЬ“
Вибрані поезії та поєми

З друкарні Компютерпрінт Корпорейшен, Кліфтон, 1991, стор. 272. Полотняна оправка, ілюстрації, ціна 15.00 дол. Гостям з України, які побажають придбати цю книжку — безплатно, як дарунок від автора.

Книжку можна замовляти у книгарні Свободи. Мешканців стеїту Нью Джерзі зобов'язує доплатити до ціни 7% продажного податку.

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

- „Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий...“ — Лорд Томас Деннінг
- „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками“. Професор Віллем Вагенар, автор книжки „Роз-пізнаючи Івана: Наукова праця з легальної пси-хології“, Вид. Гарвардського Університету.
- „Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повні-сто переконаний, буде підвищений на шибениці Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного“. — Патрик Бюкенан.
- „На мою думку ця справа смердить... Прошу роз-глянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціальних інвести-гацій (OCI) в нашій країні“. — Конгресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо), „Конгресовий рекорд“ з 20-го червня 1989 р.
- „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса“. — Граф Николай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зу-силь ми досягнули багато. За свою подивогідну відва-гу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Ве-рховним судом. Без Вашої негайної фінансової до-помоги така оборона не буде можливою. Просимо до-помогти нам успішно завершити останній етап цього страхіття-примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо висилати пожертви на:
John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 11-го КВІТНЯ 1992 р.
Асторія, Н. Й. Річні загальні збо-ри 130-го Відд. ім. св. Володи-мира о год. 2-й по пол. в примі-щенні Відділу при 30-15 36th Street, Astoria, N.Y. 11103. Про-ситься всіх членів до участі. — Управа.

НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ — кераміка, різьба, вишивки, карточки.

ПРАЦЯ

ШУКАЄМО ЖІНКУ
до опіки три-річного хлопця і звозу шкільного віку. Мешкання і харч. Платня після умови. Бінггемтон, Н. Й. Телефон: (607) 754-1459, веч.

РОЗШУКИ

Анна Добрянська шукає свою тету **МАРІЮ МАЛІНЯК** та її дочок **МАРІЮ і СТЕФАНІЮ**. Прошу писати на адресу: Україна 292733 Львівська область Старосамбірський р-н с. Топільнянка Добрянська Анна

Ольга Кузьменко пошукує брата **ВАСИЛА КУЗЬМЕНКА**. Хто знав би про нього або він сам прошу писати на: P.O. Box 524 New York, N.Y. 10021

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛІУС ІВАН'ГРО — директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО РОМАНКО член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауі, Огайо помер 17-го грудня 1991 року на 70-му році життя. Нар. 16-го жовтня 1921 року в Янгстауі, Огайо. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку Катрусо Лєськів, сина Василя Поповича, зятя Володимира Лєськова, внука — Адриана Лєськів, д-ра Лєрі Поповича, Славка Поповича; правнука — Олександру і Кару Поповичів. Похорон від-бувся у Віндсорі, Канада Вічна Ім Памяті!

Я. Зорич, секр.

МИХАЙЛО ДЕМКІВ член УНС Відд. 14-го в Ньюарку, Н.Дж. помер 19-го грудня 1991 року на 72-му році життя. Нар. 1919 року в селі Роспільна, Україна. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Юлію, сина Еміліяна, дочку Ірену з мужем Іваном Орман і внука: Наталку, Катрусо і Ми-колу. Похорон відбувся 23-го грудня 1991 року на цвинтарі Бєлаю Меморіал Парк в Онта-ріо, Каліф. Вічна Ім Памяті!

Михайло Отрок, секр.

СТЕФАН ГУДЗ член УНС Відд. 115-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Кентон, Огайо помер 3-го січня 1992 року на 71-му році життя. Нар. 31-го грудня 1920 року в селі Головецько, Старий Самбір, Зах. Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, дочку Володимир і зятя Ярос-лава Красенського, сина Бог-дана з дружиною Серою та внука Данила і Марією; сина Романа з дружиною Любою внука Оленку, Орисю, Стефан-ка і родину в Україні. Похорон відбувся 7-го січня 1992 року на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо. Вічна Ім Памяті!

Петро Бабич, секр.

ДОМІНКА ГУЛА член УНС Відд. 274-го Т-ва ім. св. Петра і Павла в Янгстауі, Огайо поме-рла 9-го листопада 1991 року на 95-му році життя. Нар. 14-го січня 1897 року на Україні. Чле-ном УНС стала 1940 року. Зали-шила у смутку 6 синів. Похорон відбувся на цвинтарі Грін Гей-вен Меморіал в Янгстауі, Ога-йо. Вічна Ім Памяті!

Г. Сенедяк, секр.

АННА ВУЛЬЧИН член УНС Від-ділу 287-го Т-ва „Сини України“ в Джерзі Сіті, Н.Дж. померла 24-го січня 1992 року на 89-му році життя. Нар. 8-го травня 1902 року в Грєнівіллі, Н.Й. Чле-ном УНС стала 1935 року. Зали-шила у смутку Стефана і Мері Вульчин. Похорон відбувся 29-го січня 1992 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж. Вічна Ім Памяті!

Д. Ясінська, секр.

ІВАН КРИВУША член УНС Відд. 424-го Т-ва „Герої Круг“ у Філя-дельфі, Па. помер 4-го лютого 1992 року на 88-му році життя. Нар. 103 року в Котильї, на Полтавщині, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку синів Семена з дружи-ною Галиною і Юрія з дружи-ною Іреною та внука Олєса і Грєгорі та внучку Ларису. Похо-рон відбувся 8-го лютого 1992 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Вічна Ім Памяті!

В. Трипупенко, секр.

АДАМ МАРКОВСЬКИЙ член УНС Відд. 320-го Т-ва ім. Пре-святої Тройці в Балтиморі, Мд. помер 15-го січня 1992 року на 73-му році життя. Нар. 1918 року у Львові, Україна. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Лідію, сина Івана, четаєро внука, сестру Ірену Яворську, ближчу і даль-шу родину в Америці і на Укра-їні. Похорон відбувся 20-го січ-ня 1992 року на Укр. кат. цвинта-рі св. Михаїла в Балтиморі, Мд. Вічна Ім Памяті!

Іван Рад, секр.